

90. møde

Onsdag den 7. maj 2003 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.
(Spørgetiden).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 64:
Forespørgsel til miljøministeren [om »Grøn Markedsøkonomi – mere miljø for pengene«]. Af Pernille Blach Hansen (S) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 30/4 2003).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 65:
Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om arbejdsmiljøet]. Af Bjarne Laustsen (S), Lene Garsdal (SF), Anders Samuelsen (RV) og Søren Søndergaard (EL). (Forespørgslen anmeldt 30/4 2003).

4) Forespørgsel nr. F 58:
Forespørgsel til udenrigsministeren [om FN og menneskerettighederne]. Af Margrete Auken (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 3/4 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/4 2003). (Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 8. maj 2003).

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om bandagister.
(Lovforslag nr. L 227).

Medlemmer af Folketinget Morten Bødskov (S), Sandy Brinck (S), Per Kaalund (S), Lissa Mathiasen (S) og Frode Sørensen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme. (Udvidelse af rockerloven med henblik på at bekæmpe kriminalitet og skabe tryghed hos borgerne). (Lovforslag nr. L 226).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvndal (SF), Anne Baastrup (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om erstatning til tvangssteriliserede.
(Beslutningsforslag nr. B 166).

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Christiania.
(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om affald – »Affaldsstrategi 2005-08«.
(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spørgetiden

Fjerde næstformand (Margrète Auken):

Jeg skal meddele, at de af hr. Jørn Jespersen under nr. 7 og 8 opførte spørgsmål til fødevareministeren, spørgsmål nr. S 3104 og 3105, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 2748

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

»På hvilke måder mener ministeren, at en telefonrådgivning, hvor man kan ringe og få hjælp og vejledning til iværksætterprojekter, er administrativt tung og besværlig?«

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren gav jo et svar sidst, da vi havde et spørgsmål til ministeren om vores iværksættere. Derfor vil jeg gerne høre ministerens opfattelse af følgende, da det er meget bekymrende for os andre, at der faktisk er en så ringe servicering for danske iværksættere.

Kan det virkelig være sådan, at man kan komme og sige, at det skulle være administrativt tungt og besværligt, at der skulle sidde en og blot have til opgave at tage telefonen på et nummer, som iværksættere kunne ringe til? Det kunne jeg godt tænke mig at få ministerens vurdering af.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Det kan jeg i hvert fald besvare ganske kort, klart og tydeligt: Det er ikke administrativt tungt og besværligt at tage en telefon. Det er det ikke. Men det er jo ikke det, sagen drejer sig om, det drejer sig om, at vi på det her område forsøger at effektivisere vores rådgivning. Men når jeg får et direkte spørgsmål om, hvorvidt det er tungt og administrativt bebyrdende at tage telefonen, så må jeg sige nej.

Ole Vagn Christensen (S):

Det fremgik af det svar, som vi tidligere har fået af ministeren, at grunden til, at man var nødt til at lave den centralisering, var den tunge arbejdsgang, den besværlige arbejdsgang, den ad-

ministrativt store ulempe, det var for hele systemet. Det var derfor, man var nødt til at lave en centralisering.

Nu kan jeg forstå, at ministeren siger, at det ikke længere er argumentationen. Hvad er så argumentationen for at kvæle de lokalt forankrede iværksættere?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Jeg vil gerne afkræfte, at vi vil kvæle de lokalt forankrede iværksættere. Det, det drejer sig om i denne her sag, er at optimere det, man får ud af midlerne. Og når vi taler om administrativt tunge og besværlige systemer, er det jo primært rettet mod de rammer, vi giver dem, der skal levere de konkrete ydelser. Vi har sagt, at vi ønsker en mere enstrenget struktur i modsætning til i dag, hvor man både kan gå til et kontaktpunkt, og man kan gå til et TIC-center.

Det er klart, at den vare, der skal leveres til den enkelte iværksætter, den kan vi effektivisere, og det er det, det drejer sig om. Det er det, der har første prioritet. Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at nu har vi jo siden debatten her i salen også haft en diskussion og en præsentation af den regionale vækststrategi, hvor vi bl.a. siger, at der også er nogle midler ude i de områder, som bekymrer hr. Ole Vagn Christensen så meget. Også der vil vi prioritere erhvervsrådgivningen.

Ole Vagn Christensen (S):

Er det ikke rigtigt forstået, at man samtidig med, at man decentraliserer, så også fjerner 25 pct.-tilskuddet? Netop med dette tilskud kunne man være med til at animere, så man undgik kvælning og tværtimod stimulerede. Men ved at trække noget af tæppet væk, er man med til at gøre det, jeg argumenterer imod, nemlig at kvæle mulighederne for, at de lokalt forankrede iværksættere kan blive stimuleret. Det bliver de jo, når der er et sted i nærheden af dem, hvor de kan få den nødvendige rådgivning.

Når nu vi fik at vide, at det var noget med det besværlige, det var noget med det administrative, det var noget med det tunge, foreligger der så nogen cost-benefit-analyser, der viser, at man kan lave et bedre system? Hermed mener jeg analyser, der påviser fordele og ulemper ved at lave det ene system i forhold til det andet. Jeg vil spørge ministeren, hvilke cost-benefit-analyser der er foretaget i den anledning.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Regeringen arbejder som bekendt på en forbedring af den offentlige erhvervsservice såvel for iværksættere som for mindre virksomheder, og en model for den fremtidige regionale erhvervsservice har været sendt til høring hos Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og en række andre organisationer. Den høringsrunde har altså vist, sagt til hr. Ole Vagn Christensen, at der er en generel regional opbakning til regeringens udspil. I det hele taget er det glædeligt, at modelnotatets forslag overvejende er blevet positivt modtaget.

Det betyder selvfølgelig, at der skal være nogle forhandlinger imellem de regionale parter og regeringen på det her område, så vi gerne kunne få ændringerne af en erhvervsservicestruktur gennemført pr. 1. januar 2004. Og det er jo altså en erhvervsservicestruktur, der skal laves i et samarbejde med det regionale Danmark, hvilket jeg gentagne gange har understreget.

Hertil har jeg så oven i købet i dag sagt, at vi har nogle udkantsområder, som betyder meget for hr. Ole Vagn Christensen, og også der har vi sagt, at der skal ske en ekstra indsats nøjagtig på det her område.

Ole Vagn Christensen (S):

Udkantsproblemstillingen vil tage alt for lang tid, og derfor må vi vende tilbage til den ved en senere lejlighed og til de analyser, der er nødvendige.

Men jeg kunne forstå, at der ikke ligger nogen cost-benefit-analyse. Jeg kan også forstå, at de reaktioner, vi har kunnet læse om i dagspressen fra de lokale områder, ikke er nogle, som er kommet til ministerens kendskab. Det bekymrer mig meget, hvis det, man siger ét sted, ikke også er det, man står ved, når man skriver sine kommentarer til ministeren om de forslag, der ligger.

Men tilbage står, at vi ligger meget, meget dårligt, når det drejer sig om iværksættere. Og hvis staten begynder at gøre sin økonomi op, så er jeg helt sikker på, at staten får et godt udbytte, hver gang der går en aktivitet i gang med hensyn til iværksættere, netop fordi der så kommer en række mennesker, som betaler deres skat. Derfor var det, jeg spurgte, om der foreligger nogen cost-benefit-analyser, som kunne fortælle, hvad det her område koster netto.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at i denne sag, hvor vi ønsker at lave en enstrengt model, hvor vi går ind og rationaliserer, effektiviserer, ikke over for manden, der skal have rådgivning, men over for dem, der skal yde rådgivningen, går det jo ud på at bruge de offentlige penge bedst muligt. Man behøver altså ikke lave en cost-benefit-analyse af at skære ned på administrationen i det offentlige.

Det, det drejer sig om i denne sag, er, at man bruger pengene bedst muligt, og nu har vi jo haft et modelnotat til høring. Det har vi haft ude hos de parter, vi skal samarbejde med. Der bliver lagt penge fra regionerne i det her, der bliver lagt penge fra staten, og det er da klart, at jeg er nødt til at have en dialog med de regionale parter.

Den her erhvervsservice har været skruet sammen på forskellige måder, og jeg har fået notater ind fra alle mulige steder, og det er da klart, at nogle steder gør man det bedre end andre steder. Vi ønsker en dialog; vi ønsker at indgå nogle kontrakter, så vi får optimeret de penge, som staten nu engang bruger på det område.

Som sagt, man kan hurtigt hoppe med på vognen og sige, at det her er noget skidt. Men det, jeg hører ude fra de folk, der har med det at gøre, er, at selve den måde, vi vil gøre det på, er man faktisk positiv over for. Så kan der være andre områder, hvor vi måske skal have mere lokal opbakning, hvis det f.eks. er en frisør eller en vvs-mand. Men det her gælder, hvis det er en vækstiværksætter, der i øvrigt som alle iværksættere også betyder meget for regeringen. Det er årsagen til, at vi bruger 200 mio. kr. de næste 4 år på en iværksætterhandlingsplan.

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren kom jo selv med udtalelsen: Vi skærer ned. Derfor spørger jeg igen, om man har cost-benefit-analyseret det for at se, om det i virkeligheden kan komme til at betyde, at man mister mere end det, man tror, man har fået ud af det i gevinst ved at skære ned.

Det, hele sagen drejer sig om, er sådan set, om der ligger nogen cost-benefit-analyser, som gør fordelene og ulemperne op ved de to former for system.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at vi har en turismepolitisk handlingsplan for udkantssområder. Vi har en iværksætterhandlingsplan til 200 mio. kr. Vi har på en række områder gjort alt, hvad vi kan for at optimere.

Så er det klart, at vi er nødt til at gå ind at se på, hvordan bruger vi de offentlige penge bedst muligt. Det har vi en dialog om, så man ikke har det, man kalder for et kontaktpunkt for iværksættere, man har et TIC-center. Man prøver at få det sat sammen og spørger, hvordan vi bruger pengene bedst muligt. Hvordan sørger vi for at give dem en optimal rådgivning?

Der er jo ikke nogen regering, der er ikke noget parti i dette Folketing, der vil foretage handlinger, der gør, at vi får færre iværksættere. Det, det drejer sig om i det her kongerige, er at få noget mere vækst. Det er det, hele opgaven går ud på: at vi får den bedste erhvervsrådgivning sammen med de regionale parter.

Når jeg ikke kommer og siger, at det skal se sådan og sådan og sådan ud, er det jo netop, fordi vi er i dialog. Der er nogle steder, man gør det bedre end andre steder. Nu må vi prøve at tage det bedste fra de steder, og jeg tror faktisk, man ude i regionerne mange gange godt ved, hvordan det kører bedst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2778

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Vil ministeren besvare, om der foreligger cost-benefit-analyser, der kan godtgøre, om store, statslige forskningsenheder som Forskningscenter Risø og universiteterne udviser højere effektivitet og kreativitet, der i forhold til den offentlige ressourceindsats resulterer i en større produktfornyelse til gavn for erhvervsliv, eksport og beskæftigelse, end mindre forsknings- og udviklingsenheder som Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi og tilsvarende med baggrund i den folkelige, erhvervsrettede forskning og udvikling inden for vedvarende energi-produkter?«

Ole Vagn Christensen (S):

Det her handler jo om nogenlunde det samme, nemlig den folkelige forankring i form af ildsjæ-

le, iværksættere, idémagere. Der ved vi, at det, som ministeren ud fra de dialoger, vi har haft her, henholder sig til, er det statslige system og ikke det folkeligt forankrede system, for så havde man selvfølgelig ikke foretaget det angreb mod Nordvestjysk Folkecenter.

Når det er sagt, så er mit spørgsmål igen: Ligger der nogen cost-benefit-analyser, som gør op, hvad man har af fordele og ulemper ved de to systemer og ved, at man nu har kvalt det ene system og lagt det over i et statsligt system?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først vil jeg sige tak til hr. Ole Vagn Christensen for den mundtlige begrundelse af spørgsmålet, for der står jo i Folketingets forretningsorden, at spørgsmålet skal være kort og præcist affattet.

Når jeg læser det spørgsmål, der står som nr. 2 til ministre i dag, må jeg sige på ganske almindeligt dansk, at der ikke foreligger cost-benefit-analyser, som efterlyst af hr. Ole Vagn Christensen.

Det er ikke min opfattelse, at vi på en meningsfuld måde kan kvantificere de samfundsmæssige konsekvenser af at støtte et mindre center som Nordvestjysk Folkecenter i forhold til at anvende midlerne andre steder herunder på de store statslige forskningsinstitutioner.

Det er jo nøjagtig den problemstilling, som hr. Ole Vagn Christensen er inde på, nemlig om jeg kan fremlægge dokumentation for, at hvis pengene bruges på Risø, eller de bruges på vores universiteter, får vi mere ud af det, end hvis vi lader det ligge på et basistilskud til Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi. Det er jo egentlig ganske kort fortalt det, det her spørgsmål går ud på.

Der må jeg blot sige, at regeringen jo én gang har valgt en linje, hvor det ikke drejer sig om de her basistilskud. Det, det drejer sig om, er at man kan byde ind på de enkelte projekter. Det er det, man får pengene til.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for det klare svar, og så vil jeg holde mig til det om basistilskud. Det er da klart, at Folkecenteret kunne have anlagt en anden politik, hvor man havde fået royalt af alt det, man har været med til at skabe, og dermed havde gjort sig uafhængig af økonomi fra statens side, fordi det var en igangsættingskapital.

Men når jeg spørger om en cost-benefit-analyse, er det selvfølgelig, fordi man ikke har gjort det. Derfor er værdierne kommet derude, hvor der bygges vindmøller, der, hvor der skabes ny teknologi for vindmøllerne, og her på det seneste har vi jo kunnet se, hvordan et nyt initiativ er gået i stå i Danmark, nemlig i spørgsmålet om udnyttelse af bølgeenergi.

Kl. 13.15

Vi kan også se, hvordan ministeren nu er interesseret i at sparke en masse penge i brintenergi, hvor vi ved, at i Folkecenteret var man så langt fremme, at man måske var i stand til at sende en prototype på gaden.

Ville det ikke have været rimeligt, når man står op og angriber basistilskuddene, at man så havde gennemanalyseret: Er der faktisk en god idé i, at man har disse folkelige ildsjæle, og at man derfor har et basistilskud, som kan være med til at udvikle?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når man hører hr. Ole Vagn Christensen, så kunne man jo næsten indimellem få den fornemmelse, at der er kun ét sted, det her kan foregå. Altså når man taler om solceller, herunder celledeteknologi, anvendelsesteknologier, så er der jo både Dansk Teknologisk Institut, Danmarks Tekniske Universitet, Risø, Roskilde Universitetscenter, Nordvestjysk Folkecenter, Danfoss, Velux, Topsøe. Der er masser af aktører på det her område.

Vi har nu engang de penge, der er i udbud til projekter, så kan man jo byde ind, og så vil man jo ud fra en faglig vurdering få tildelt pengene på det her område. Det må jeg sige er og har været regeringens politik. Vi har efterhånden diskuteret denne her sag utallige gange i Folketingets spørgetid, og vi er efterhånden ved at nærme os 90-års-fødselsdagen.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal ikke kunne sige, om ministeren er ved at nærme sig de 90 år, men jeg vil gerne anholde en ting, og det er, at på selve solcelleområdet har der været forskning nu igennem mange år, og der har Nordvestjysk Folkecenter jo sådan set også haft sin berettigelse og sin betydning.

Men på de to områder, som jeg nævnte, brintenergien og bølgeenergien, har ministerens indgreb betydet, at man sådan set er sat lysår tilbage. Efter de udtalelser, som kommer fra forskellige steder også her senest – jeg ved, at man har

en stor konference i Herning, hvor man diskuterer de fremtidige alternative energiformer – er man i den situation, at det er oplyst, at udviklingen er ved at gå i stå. Men vi har jo også set, at ministeren også via nordisk initiativ nu ser, at der kan bruges mange, mange, mange millioner kroner på dette område, hvor man kan sige, at prototypen er skabt.

Arne Toft (S):

Jeg vil godt tage en anden indgangsvinkel til det spørgsmål, som er stillet af hr. Ole Vagn Christensen.

I regeringsgrundlaget står der mange steder, at man ønsker mulighed for udvikling i hele landet, hermed også i landdistrikterne. Man ønsker at fremme mulighederne for, at ildsjæle kan opstå og virke i landdistrikterne.

Nu har man endelig fået ildsjæle og højt uddannede ud til tyndt befolkede områder, synes ministeren så ikke, at det havde været rimeligt, selv om det måske koster lidt, at have forsøgt at bevare Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, som har vist resultater og har vist, at de var i stand til at yde noget?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen og også til hr. Arne Toft, at det der med, at man selekterer i forbindelse med de forskningsmidler, som nu engang er til rådighed, er der jo ikke noget nyt i. Regeringen har jo valgt på det her område at sige, at vi har nogle projekter, vi har nogle projektmidler til at forske, til at udvikle for.

Når man nu taler om bølgeenergi, så er det, at man næsten kan høre på hr. Ole Vagn Christensen, at der kun er Nordvestjysk Folkecenter. Jeg står ikke og siger, at det, der er lavet deroppe, ikke er godt. Det er ikke det, jeg har sagt, og det vil jeg aldrig sige, for man har jo også på det sted bidraget til forskningen. Men bølgeenergi foregår altså i dag på Aalborg universitetscenter, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Hydraulisk Institut, Dansk Maritimt Institut, Rambøll, Birch og Krogboe, Wave Dragon Test, Wave Plane International sammen med Nordvestjysk Folkecenter.

Når der nu engang kun er de ressourcer til rådighed, som bliver udbudt, så mener jeg faktisk, at når man taler om udviklingen i udkantområder, så har regeringen jo netop med det forslag, der er fremsat, vist, at vi tager vare på det.

Kl. 13.20

Til det seneste spørgsmål fra hr. Ole Vagn Christensen har jeg tilkendegivet, at vi faktisk mener, at erhvervsrådgivningen også skal have flere kroner ude i det område, det er også en model, vi ser på. Så det der med at angribe regeringen for ikke at have et Danmark i balance holder ikke. Det, vi blot har sagt, er, at de penge, som nu engang er til rådighed, bliver udbudt, så vælger vi fagligt, og så har vi sagt nej til de her basispenge.

Ole Vagn Christensen (S):

Nu må jeg jo takke ministeren for svaret. Alle de der initiativer og initiativtagere har jo netop nydt godt af, at de har haft den folkelige forankring omkring Nordvestjysk Folkecenter, så universiteterne og alle de andre har kunnet gå med ind i det samarbejde.

Det, der bekymrer, er sådan set nu, som det har været nævnt i Information den 7. oktober, at selv om vi er klar til at lave markedsføring, ser det ud til, at Danmark med den politik, der er lagt, har lukket sig selv ude fra den fortsatte udvikling. Det er jo det, det handler om.

Når jeg stillede spørgsmålet om cost-benefit, så var det jo sådan set for at få konstateret: Er der forretning i det, eller er der ikke forretning i det? Er der udvikling i det? Er der nye arbejdspladser, som kunne give masser af nye job? Det synes jeg at ministeren burde være meget mere optaget af end af bundlinjen, eller hvor man kanalisere pengene hen.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg tror snart ikke, jeg kan komme med flere svar på de spørgsmål, der er stillet, for vi kreds-er jo om det samme hele tiden. Vi har nogle penge til forskning, der meldes ind fra vores forskningsinstitutioner, man foretager en faglig vurdering af, hvem der får projektmidlerne, og så vælger man ud fra en faglig vurdering. Der er det måske mere fair, som hr. Arne Toft siger i debatten, om man så kunne sige, at man skulle flytte penge derud, fordi folk nu altså er derude.

Vi har valgt at se på, at vi har midler til rådighed. Vi har valgt at sige, at af dem, der melder ind, er det dem, der efter en faglig vurdering bedst kan optimere området, der får pengene til projekterne. Det afgøres ikke af ministeren, men ud fra en faglig vurdering.

Til det med at blive ved at omtale folkelig forankring: Jeg tror da, at hele kongeriget er enig

om, at det, det drejer sig om, er, at vi får mest muligt ud af vores forskningskroner.

Ole Vagn Christensen (S):

Da vi i sin tid etablerede vindkraften herhjemme, ville vi have været i den situation, at hvis ministerens model skulle have været det, vi byggede det op efter, så ville vi have skullet konkurrere med tyskerne, med amerikanerne, med japanerne med de milliarder af kroner, som de brugte i forskningen. Men vi vandt, og det var sådan set netop, fordi vindkraften havde den folkelige forankring, at der kunne både opstå et marked og også virksomheder, som var i stand til at producere til dette marked.

Når jeg spørger til cost-benefit, så er det jo ud fra, at det ikke handler om, hvorvidt man har nogle projekter, for så er man jo langt, langt længere fremme i udviklingen, og så er det jo et spørgsmål om, hvilket universitet der er bedst til at komme frem med disse ideer. Men det er jo ikke dem, der har vist sig på nogen måde at kunne give en fornuftig udvikling inden for f.eks. vindindustrien, når man ser på det historiske.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Økonomi- og erhvervsministeren? Ønsker ikke at svare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2777

3) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Vil ministeren genoverveje at tilføre Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi dets basisstilskud set i lyset af, at der gennem 20 år er skabt 30.000 nye arbejdspladser og en årlig eksport på 30 mia. kr. inden for vedvarende energi, samt i lyset af tre erhvervsrettede forsknings- og udviklingsopgaver, der inden for de seneste måneder har resulteret i pilotprojekter inden for bygningsintegrerede solceller, afprøvningsfaciliteter for bølgekraftanlæg og udvikling af en brintbil med forbrændingsmotor?«

Ole Vagn Christensen (S):

Nu har vi været igennem disse cost-benefit-analyser, som vi ved der ikke ligger. Var det så ikke en overvejelse værd at vurdere, om ikke vi har brug for denne folkelige forankrede forskning,

og at man derfor kunne overveje, om ikke det var en god idé at finde ud af at få lavet en basisbevilling til Folkecenteret? Hvis de andre viser sig at være bedre, jamen så må cost-benefit-analyser jo vise, at det er tilfældet, at man kan nå disse mål.

Kl. 13.25

Jeg mener, det ville ligge fint i forbindelse med netop en regional udvikling, når man ved, at i Sydthy har de de laveste indkomster, at man også kunne være med fra ministerens side. Det er jo ikke mange penge, det drejer sig om, for at vise, om det her er rigtigt, om vi kunne få noget bedre cost-benefit ud af også at have den folkelige forskning.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til formanden, at det ikke er, fordi jeg ikke vil svare, men fordi jeg ikke havde mere at tilføje.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det her jo er et spørgsmål, der kører i ring og kører i ring og kører i ring. Vi har haft det sidste år, nu har vi fået stillet to spørgsmål i dag på det her område, og vi kører i ring om det samme hele tiden.

Det, det drejer sig om, er jo, at der ikke er noget nyt i dagens spørgsmål. Regeringen agter ikke at genindføre faste årlige basistilskud til Nordvestjysk Folkecenter. Regeringen ønsker at fremme udviklingen af vedvarende energi på en anden måde, og jeg vil gerne endnu en gang tilføje, at jeg anerkender, at centeret i de forløbne år har spillet en rolle for den udbredelse af vedvarende energi, som vi kender i dag. Det har imidlertid en lang række virksomheder og institutioner også bidraget til, og det er altså meget langt fra, at det er Nordvestjysk Folkecenter alene, der kan sige, som det næsten fremgår af spørgsmålet fra hr. Ole Vagn Christensen, at det er dér, det hele er groet op fra. Der er altså mange andre vindere i det her spil.

Men det her er jo nøjagtig det samme spørgsmål, vi nu har tærsket langhalm på i det foregående. Nu tager vi det en gang til, vi har haft det for et år siden, og vi kan jo blive ved. Det er ikke, fordi jeg ikke vil svare, men der er ikke mere nyt at føje til det.

Ole Vagn Christensen (S):

Det er altså ministerens afgørelse, det kan vi andre jo ikke afgøre.

Når man ved, hvor skralt det står til, og man begynder at snakke om, at der sådan set mangler arbejdspladser, der mangler den opfølgning af de initiativer, som er blevet iværksat, så synes jeg, der skal en stærk minister til at sige, at det her overlader vi til forskningsverdenen, en erhvervsminister, som vil overlade dette område til forskningsverdenen, uden at man sikrer sig, at man også har den folkelige forankring med.

Men jeg kan forstå, at den her sag mener ministeren ikke kræver en ny overvejelse, til trods for at der ikke ligger nogen cost-benefit, der ikke ligger nogen undersøgelser af, hvad det har haft af betydning. Nu er det nævnt her i argumentationen, at der er skabt en hel del tusinde arbejdspladser, og endvidere at man i dag får en god økonomi i vedvarende energi, sådan set også når man eksporterer.

Kunne det ikke være skønt at se sådan et eventyr, også når det drejer sig om bølgeenergien? Kunne det ikke være skønt at se sådan et eventyr i Danmark, også når det drejer sig om brintenergien? Hvorfor tør man ikke lukke op for, at disse strenge, som de var godt i gang med, får de lov til at køre videre med?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har stor respekt for, at hr. Ole Vagn Christensen kæmper for sit lokalområde her i Folketingsalen. Det er fair nok, det er flot nok. Men jeg bliver nødt til at sige, at også Nordvestjysk Folkecenter må tilpasse sig de nye tilskudsvilkår for deres projekter i lighed med, hvad der er gældende for andre institutioner, som udvikler ny energiteknologi.

Den offentlige finansiering sker ikke længere via faste driftstilskud til centre m.v., men i højere grad via en indsats, som fremmes via projektstøtte. Det betyder altså, at det er de bedste projekter, som gennemføres inden for den begrænsning, som vi har på rammerne for de samlede tilskudsmidler til et område. På den måde får vi mest forskning for pengene, vi får mest udvikling for pengene, og Nordvestjysk Folkecenter kan søge projektmidler på lige fod med andre institutioner inden for de tilskudsprogrammer, hvor de er kvalificeret.

Derfor vil jeg også gerne tilkendegive i dag, at netop de tre pilotprojekter på Nordvestjysk Folkecenter, som der henvises til i hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål, jo alle sammen er støttet på projektvilkår.

Kl. 13.30

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg havde kæmpet for, uanset hvor det her vedvarende energi-center blev lagt, for jeg kan se det fornuftige i, at man også har et alternativ til den statslige verden, hvor de folkelige kræfter kan mødes, hvor de kan udvikle deres ideer. Det er en verden, jeg tror på – i modsætning til ministeren, kan jeg forstå.

Jeg mener, at man får mest for pengene, når der er konkurrence, og når der er nogle ildsjæle, der kan vise deres berettigelse. Jeg tror aldrig, vi havde fået de penge på vindenergien, hvis ikke der havde været dette center.

Derfor er mit formål med det her, at jeg meget gerne så, at der blev skabt 300.000 nye arbejdspladser inden for den vedvarende energi ved, at det var os, der udviklede bølgekraftprojektet, at det var os, der udviklede brintprojektet.

Det er på den måde, jeg er gået ind i det her – jeg tror, at der ligger nogle muligheder for Danmark.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi er jo ikke uenige i, at forskningsmidlerne skal bruges der, hvor vi får mest for dem. Det er det, jeg nu har prøvet gennem snart en halv time at forklare, at på det her område ønsker vi at bruge forskningsmidlerne der, hvor vi får mest udvikling, mest forskning for pengene, og at vi så ikke bruger penge blot på basisbevillinger. Det er det, jeg har tilladt mig at sige i denne debat. Vi er jo ikke uenige i, at der via forskning også på dette område kan skabes flere arbejdspladser.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår ikke basisbevillinger som nogle, der bare er smidt ud. Jeg forstår basisbevillinger som noget, der er med til at støtte op om, at idémagere og folk, som virkelig er ildsjæle inden for de her områder, kan mødes og være med til at udvikle de koncepter, som kan give produkterne netop inden for bølgeenergien, inden for brintenergien den opløst, som der også er behov for.

Jeg føler, at det er en meget billig investering, man derved gør i forhold til det, som ministeren prøver at slå det hen til, at der bare skulle være tale om, at det var nogle penge, de bare får, og så kan de lege med dem, som det passer dem. Jeg mener, de har bevist – det er derfor, jeg spurgte til cost-benefit – at de faktisk kan få noget ud af disse investeringer.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg ikke har mere at føje til denne her sag. Jeg har svaret utallige gange på, at vi ønsker at lægge midlerne der, hvor vi får mest for pengene, og at også projekter på Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi kører på baggrund af projektvilkår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3103

4) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren med reference til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2498 oplyse, hvorledes han vil sikre, at slutbrugerne i de barmarksselskaber, hvor selve kraft-varme-værket ejes af en tredjepart som f.eks. NESA, får hele den lettelse i varmeudgifterne, som er tiltænkt dem ifølge den i Folketinget vedtagne lov om ændring af kraft-varme-beskatningen?«

Arne Toft (S):

Vi har jo inden for den senere tid haft en debat om barmarksværkerne. Derfor er det vigtigt for mig, når vi bevilger penge her i Folketinget, og det tror jeg også, at det er for ministeren, at de går til de kunder, som modtager varme fra værkerne. Derfor er mit spørgsmål, som det er.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Spørgsmålet er jo helt konkret, om jeg vil sikre, at slutbrugerne i de barmarksselskaber, hvor selve kraft-varme-værket ejes af en tredjepart som f.eks. NESA, også får en lettelse i varmeudgifterne, som er tilsigtet ifølge den i Folketinget vedtagne lov om ændring af kraft-varme-beskatningen.

Jeg kan sige, at regeringen med virkning fra 1. juli 2002 lempede afgiftsbyrden, så varmepriisen i et almindeligt parcelhus i gennemsnit kunne falde med 1.000-1.500 kr. årlig i barmarksråderne. Det var formålet at sikre billigere varmepreiser for barmarksværkernes kunder.

NESA ejer altså en lang række lokale kraft-varme-værker samt kraft-varme-anlæg, som forsyner barmarksværkerne. I barmarksværkerne Vejlbj, Tisvilde Fjernvarme, Gørløse Fjernvarme ejer fjernvarmeværkerne og deres forbrugere di-

struktionsnettet, mens produktionsanlæggene er ejet af NESAs Produktion A/S.

Kl. 13.35

NESA har tidligere oplyst, at de vil indregne afgiftsomlægningen i deres varmesalgskontrakter, således at virkningen kan komme varmekunderne til gode. Jeg vil gerne sige til hr. Arne Toft, at det da er muligt, at det er på grund af hr. Arne Toft.

Så har jeg modtaget et brev fra NESAs bekræfter, at varmekunderne i de førnævnte værker vil få en afgiftslettelse, der er lige så stor, som hvis forbrugerne selv havde ejet de enkelte værker.

Jeg mener faktisk, at NESAs med dette tilsagn har imødekommet det politiske ønske om, at afgiftslempelsen vil gå ubeskåret til varmekunderne. Jeg vil gerne sige til hr. Arne Toft, at jeg efterfølgende vil sende det brev, som jeg har fået fra NESAs, til Folketingets energipolitiske udvalg.

Arne Toft (S):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren. Nu tillægger han mig en del af æren for, at forbrugerne får glæde af det. Jeg vil gerne have lov til at dele æren med ministeren, for jeg synes, han har gjort et godt stykke arbejde her, og han har forsøgt at fremskaffe svaret. Det, der var Folketingets intention med det her, er gået i opfyldelse, og jeg synes godt, vi alle sammen kan dele æren for det her.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det har jo været en interessant sag at følge, synes jeg nok, og nu har vi tilsyneladende fået nogle gode svar fra ministeren og nogle svar fra NESAs.

Det, jeg er lidt i tvivl om, er, om der findes flere af den type værker, hvor produktionsanlægget ejes af en tredjepart. Hvis der gør det, så synes jeg, der er behov for, at vi også over for disse præciserer, at alle de midler, der kommer fra hjælpepakker og fra afgiftsnedsettelse osv. osv., skal gå direkte til varmekunderne.

Mit spørgsmål er altså: Er ministeren vidende om, hvorvidt der findes flere af den type værker, der er tredjepartsejet?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan ikke på stående fod oplyse, om der er en selskabskonstruktion, der lige nøjagtig ser sådan ud. Der har været en problemstilling omkring

NESA-sagen, den har vi fået håndteret. Det er privatretlige kontrakter to parter imellem.

Men jeg vil selvfølgelig undersøge det og komme tilbage, når vi har fået undersøgt, om der er selskabskonstruktioner, der kan ligne den her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3100

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Vil ministeren oplyse årsagen til den store stigning i ledigheden blandt fleksjobbere?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af et Ritzau-telegram fra 30. april: »Hver femte fleksjobber er ledig«.

»Antallet af fleksjob er mere end fordoblet på to år. Men en stor del af de 21.000 danskere, der foreløbig er visiteret til et fleksjob, ender i ny ledighed. I dag er hver femte fleksjobber uden job«.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet her, fordi der kom et Ritzau-telegram den 30. april, der kunne fortælle, at hver femte af fleksjobberne er ledige, og det er en fordobling inden for 2 år.

Det er jo fint nok, at der er mange, der bliver visiteret til at få et fleksjob, men jeg synes jo, at det er skidt, hvis det ender med, at man alligevel ender i ledighed og i passiv forsørgelse.

Så spørgsmålet er, om ministeren kan give en forklaring på, hvordan det kan være, at der har været så eksplosiv en stigning i ledigheden blandt fleksjobberne.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I alle kvartaler i 2002 har der været en stigning i antallet af personer i fleksjob. I 1. kvartal 2002 var der 17.280 personer i fleksjob, i 4. kvartal var der 21.598 personer i fleksjob, og det er en stigning på 4.312 personer.

Hvis vi ser på statistikken over antallet af personer, der modtager ledighedsydelse, og dermed på ledigheden blandt fleksjobbere, så kan vi se, at antallet af personer på ledighedsydelse

fra marts 2001 til udgangen af 2002 er steget jævnt fra ca. 1.000 til ca. 4.200 personer på ledighedsydelse.

Stigningen hænger nøje sammen med stigningen i antallet af fleksjob og afspejler ikke mindst de personer, der er visiteret til et fleksjob, men endnu ikke har fået et fleksjob. Der er derfor ikke tale om nogen usædvanlig stigning i antallet af personer, der visiteres til fleksjob.

Jeg kan ikke sige noget sikkert om årsagen til, at der er en stigning i ledigheden blandt fleksjobbere. Derfor har jeg besluttet at igangsætte en undersøgelse, som med meget kort tidsfrist skal belyse udviklingen i antallet af personer, der modtager ledighedsydelse og årsagerne til denne udvikling.

Når vi har resultatet af denne undersøgelse, vil jeg skriftligt vende tilbage til spørgsmålet.

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Det er godt, at ministeren vil holde et vågent øje med det her, det skal ministeren ikke have utak for.

Kl. 13.40

Men ministeren siger jo, at grunden til, at vi har så stor en succes med at få skabt nogle visiterede, også betyder, at vi får en ekstraordinær stor ledighed. Det er jo sådan set ikke det, der er meningen med det, og derfor vil jeg selvfølgelig også gerne have ministeren til at svare på spørgsmålet, om ikke det er uhensigtsmæssigt, at man bare flytter dem fra en ydelse til en anden. Derfor drejer det sig jo om, at man får oprettet de fleksjob, som folk rent faktisk er visiteret til.

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren ikke kunne koble det her sammen med den generelle stigning, der er i ledigheden. Man kan jo synes, at hvis man har svært ved at få raske i arbejde, så er det endnu sværere at få folk, der måske ikke har 100 pct.s erhvervssevne, og det har dem i fleksjob ikke nødvendigvis.

Er det ikke forklaringen, at der er en generel afmatning, og det, der så sker, er, at virksomhederne holder igen med at tage folk ind på særlige vilkår?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det kan jeg ikke afvise. Det er vel nok endda sandsynligt, at der er en sådan sammenhæng.

Men billedet er nu meget broget, for når man er ude omkring og taler med folk, der prøver at finde fleksjob, så siger de jo, at det er meget

nemt at finde fleksjob til folk i den virksomhed, hvor de er. Det er sværere, når man kommer med nogle andre, man skal have placeret. Så der er ligesom nogle modsatrettede tendenser.

Men det er altså ikke muligt for mig i dag at sige noget sikkert om årsagerne til den ledighed, vi har. Der har været en undersøgelse i en enkelt kommune, som viser, at det er vigtigt, at kommunen følger op på de personer, der bliver ansat i fleksjob, hvis de vil beholde deres job. Jeg ved også, at personer med ringe uddannelse og ringe tilknytning til arbejdsmarkedet som f.eks. langvarige kontanthjælpsmodtagere kan have sværere ved at fastholde et fleksjob end andre.

Men jeg vil bede om, at jeg må vente med at blive afæsket nærmere omkring udviklingen, til vi har foretaget den undersøgelse, jeg har bebudet før, som jeg tror vil kunne give et retvisende billede af situationen.

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det er da et fromt ønske, ministeren har, at oppositionen holder lidt igen med spørgsmålene.

Men nu er vi jo generelt meget optaget af at skaffe arbejde til folk, og derfor er vi meget kede af den negative beskæftigelsesudvikling, vi har i Danmark. For det første taber vi mange arbejdspladser, og for det andet kan vi se, at der er en stigning i ledigheden, og det rammer så også den her gruppe. Det er den gruppe, som et meget, meget stort bredt flertal i Folketinget har arbejdet målrettet for – i stedet for, at de skulle parkeres i pensionssystemet – skulle have den her tredje mulighed, det var at komme til at arbejde på nogle særlige vilkår i et fleksjob.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om man har nogen indikationer af, at de fleksjobbere, de folk, der har været syge og så bliver visiteret til et fleksjob, er for dårlige? Er det derfor, virksomhederne ikke tager imod dem, og skulle de hellere have haft en førtidspension i stedet for? Har man nogen eksakt viden om det forhold?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg deler helt hr. Bjarne Laustsens ønske om, at vi skal have mange flere job på det her område. Jeg tror også, at den stagnation eller den afmatning, der er i økonomien i øjeblikket, naturligvis betyder noget med hensyn til virksomhedernes parathed til at stille op til de her ordninger.

Men jeg må sige, at det er et varieret billede, jeg møder, når jeg er ude, for hvis der er en medarbejder i en virksomhed, der får brug for et fleksjob, så er det, jeg hører, at der ingen problemer er med at etablere den slags ting. Men der kan være problemer, som jeg sagde før, med mennesker med en tidligere ringe tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg deler hr. Bjarne Laustsens bekymring over, at der er tegn på en afmatning på det her område, men jeg vil vende tilbage til det og foranlediget af det her spørgsmål sætte en analyse i gang, som jeg hurtigt vil vende tilbage til.

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak, det er fint. Vi bliver nødt til at holde gryden i kog, for jeg tror, det er en sag, der optager både oppositionen og regeringen. Det er jo nogle af de folk, der har været marginaliseret i mange år og har været parkeret i dagpengesystemet eller på kontanthjælp, eller hvad ved jeg. Derfor er det vigtigt, som alle har tilkendegivet.

Nu er ministeren jo ikke kendt for at stille krav til nogen, bortset fra på nogle enkelte frihedsområder, men kunne måske netop gøre det her for at få både private og offentlige arbejdsgivere, det kunne også være staten, til at forstå, at det altså er en opgave, der skal løftes.

Kl. 13.45

Vi er jo langt fra de mål, der var en forudsætning for førtidspension. Jeg tror, det var 40.000-50.000 fleksjobbere, der skulle skaffes, og det er vi jo langt fra endnu. Gode henstillinger og den slags ting er selvfølgelig okay, men for at nå de mål tror ministeren så ikke, at der skal mere konkrete initiativer i gang for netop at få de her folk ud på arbejdsmarkedet, som det jo var meningen? Der er jo ingen mening i bare at visitere dem til en anden ydelse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu synes jeg ikke, vi skal overse den kendsgerning, at antallet af fleksjob altså er steget kvartal for kvartal. Det er bare i 2002 fra første kvartal steget fra 17.280 til 21.598, og jeg tror da, at det er muligt at opretholde de målsætninger, som man dengang havde. Men en analyse af udviklingen vil jo vise, om det er nogle særlige persongrupper, der kommer i klemme i det her system, og hvis det er det, så må vi jo vende tilbage og tage en drøftelse af det.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forsøger netop ikke at overse nogle af de ting her, for ifølge det, ministeren oplyste i sin første del af svaret, kunne jeg forstå, at der i 2001 var 1.000 mennesker på ledighedsydelse, og at der i 2002 var 4.002. Det er jo altså en voldsom stigning, og den var begrundet i, at jo flere der får visitation til fleksjob, desto flere bliver der. Det hænger skidt sammen for mig, og det er derfor, jeg har rejst spørgsmålet.

Jeg synes, at regeringen skal se med den største alvor på, at det betyder, at de, der er på særlige vilkår, jo i allerhøjeste grad bliver ramt, og at de bliver yderligere marginaliseret, fordi de får sværere ved at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet. Så hvis vi kunne blive enige om at løfte den del af det, så synes jeg, at meget ville være nået.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at alle muligheder udforskes, for at mennesker kan få en tilknytning til arbejdsmarkedet, få et job, før de bliver sat på førtidspension, så alle muligheder skal da udforskes. Det er da glædeligt, at kommunerne visiterer flere til fleksjob, og vi må jo så arbejde for, at der så også kommer de job, som er nødvendige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3101

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at opfylde visionen om det rummelige arbejdsmarked?«

Skriftlig begrundelse

Med en eksplosiv stigning i ledigheden blandt bl.a. fleksjobbere ændres der ved forudsætningerne for førtidspensionsreformen.

Bjarne Laustsen (S):

Det bliver jo lidt en opfølgning, for netop som afslutning på det sidste spørgsmål sagde beskæftigelsesministeren, at vi så må arbejde på at skabe de job. Og det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet, for jeg mener, at der skal skaffes de der omkring 40.000-50.000 fleksjob, arbejdsplad-

ser, som en væsentlig forudsætning for at lave førtidspensionsreformen, i det hele taget for at få et rummeligt arbejdsmarked, der også indeholder skånejob og andre job på andre vilkår.

Hvis det derfor er sådan, at man ikke har det her med, og der ikke er en generel vækst i samfundet – man fristes næsten også til at spørge, om ministeren kan forstå, at virksomheder, der må skære ned endda meget, meget drastisk, har svært ved at overskue at tage folk ind på særlige vilkår, og vi kan altså se, at hele den redskabsvifte, som vi tidligere har haft, er forsvundet, og at det også kniber med den tidlige indsats – så er der god grund til at få et svar på, om vi kan nå de mål, vi i fællesskab har stillet.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den 1. januar 2003 trådte den ny førtidspensionsreform i kraft. Et væsentligt element i den reform er, at personer, der har en arbejdsevne, der muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge ressourcerne gennem et arbejde.

Målet er derfor primært beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked og kun, hvis det ikke er muligt, i støttet beskæftigelse, f.eks. et fleksjob.

Sigtet med reformen er således at styrke den aktivrettede indsats og bl.a. sikre, at der er de fornødne fleksjob. Førtidspensionsreformen bygger bl.a. på den aftale om det rummelige arbejdsmarked og en førtidspensionsreform, som blev indgået i december 2000. I forbindelse med aftalens indgåelse blev det aftalt, at gennemførelsen af aftalen skulle følges tæt. Der var ligeledes enighed om, at aftalens parter har en forpligtelse til at finde en løsning, såfremt forudsætningerne for aftalen ikke holder.

Kl. 13,50

Endelig var der enighed om, at der skal udarbejdes en redegørelse til Folketinget i folketingsåret 2006-2007 om udviklingen på det rummelige arbejdsmarked og på førtidspensionsområdet.

Forligspartierne har således forpligtet sig til at følge op på aftalen og reagere, hvis udviklingen ikke lever op til forudsætningerne.

Beskæftigelsesministeriet og Socialministeriet vil i fællesskab følge udviklingen og løse de problemer, der eventuelt måtte opstå som led i implementeringen af aftalen.

Et væsentligt punkt i denne opfølgning er naturligvis at følge statistikken for antallet af personer, der modtager ledighedsydelse. Der er så-

ledes allerede taget skridt til at sikre, at vi kan følge udviklingen og tage de initiativer, der måtte vise sig at være nødvendige.

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg kunne føje til, at det var den 8. december 2000, godt og vel midnat, at vi lavede aftalen – en i øvrigt fornuftig aftale, synes jeg. Men det er jo klart, at hvis den generelle beskæftigelsesudvikling er dårlig, så smitter det også af på det område her.

Det tror jeg at ministeren må erkende. Derfor drejer det sig selvfølgelig om generelt at få gang i beskæftigelsesudviklingen, så vil der også, tror jeg, være muligheder for at få fat her og gøre noget ekstraordinært for det rummelige arbejdsmarked.

Men når det tilsyneladende ikke går helt af sig selv, vil ministeren så være med til, som nogle virksomheder af frivillighedens vej har sagt – jeg tror, at det er Grundfos, der har sådan en politik, som siger: Vi vil gerne have, at 3 pct. af de medarbejdere, vi har, skal være folk på særlige vilkår. Vil ministeren være med til at sige til arbejdsmarkedets parter, at her er et område, som vi skal have løst samfundsmæssigt, og være med til at sige til virksomhederne: Her er en opgave, I skal være med til at løfte?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg bruger megen tid på at rejse rundt på virksomheder og bl.a. tale om det rummelige arbejdsmarked, og jeg synes, når jeg kommer rundt i landet, at der mange steder gøres en fantastisk indsats på det her område, og at mange virksomheder, det gælder både medarbejdere og ledelse, er meget engagerede i at løse opgaver inden for det rummelige arbejdsmarked. Så jeg vil gerne fortsætte med at bruge kræfter på det her område.

Hvis jeg må tage et aspekt op i den her sag, så er det spørgsmålet om at sikre, at personer på ledighedsydelse også i den periode, hvor de går på ledighedsydelse, kan få et aktivt tilbud som led i en vurdering af, om de fortsat står til rådighed på arbejdsmarkedet.

Allerede i dag har kommunerne pligt til at sikre, at personer, der er visiteret til et fleksjob, men som aktuelt modtager ledighedsydelse, også står til rådighed for arbejdsmarkedet. Kommunerne har, som reglerne er udformet i dag, ikke mulighed for at få refusion af udgifter-

ne til aktivtilbud til personer på ledighedsydelse, som skal have foretaget denne afprøvning.

Jeg har derfor fremsat ændringsforslag til lov om aktiv beskæftigelsesindsats, som sikrer kommunerne refusion, når de giver personer på ledighedsydelse et aktivt tilbud. Det ændringsforslag mener jeg vil medvirke til at sikre, at ledighedsydelsen ikke bliver en varig passiv ydelse, men at vi hele tiden bestræber os på at skaffe folk rigtigt arbejde.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver nødt til at spørge ministeren, om ministeren mener, at det er de forkerte mennesker, der er visiteret til fleksjob, når man nu taler om, at man skal dokumentere sin rådighed. Det er jo trods alt folk, der er blevet visiteret efter en meget, meget grundig gennemgang, hvor man har fundet ud af, at arbejdsevnekriteriet betyder, at de skal have et fleksjob. Men det er jo umuligt at skaffe et fleksjob.

Det er det generelle billede. Især i egne af landet, hvor vi har en tårnhøj arbejdsløshed, vender man tilbage og siger, at det næsten er umuligt at få virksomheden til at løfte den opgave, fordi de selv er i færd med at afskedige ordinært personale.

Derfor kan jeg selvfølgelig måske sige, at jeg synes, at det bekymrer mig lidt, når ministeren er tilfreds med udviklingen. Det er selvfølgelig fint nok at rejse rundt og tale pænt til folk osv., men kunne ministeren selv tænke sig at foregå med et godt eksempel og sige, at vi i staten vil gå foran her?

Man kunne jo også spørge, hvordan det egentlig ser ud i Beskæftigelsesministeriet med hensyn til at opfylde det rummelige arbejdsmarked. Ministeren var inde på i går i forbindelse med sygefraværet, at Beskæftigelsesministeriet ikke var et godt eksempel sammenlignet med andre ministerier. Men kunne man ikke selv foregå med et godt eksempel her og sige: Vi bliver nødt til for at opfylde visionen ved selv at gå foran og vise et godt eksempel?

Kl. 13.55

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu kan jeg desværre ikke huske tallene for Beskæftigelsesministeriet, men det er bedre på det her område, end det er på sygefraværsområdet. Jeg vil gerne sende hr. Bjarne Laustsen tallene for vores opfyldelse af det her.

Men jeg skal da ikke skjule ud fra den problemstilling, hr. Bjarne Laustsen nævner, at når virksomheder selv er i færd med at foretage nogle afskedigelser, så er det vanskeligt at løse denne her opgave. Det vil da kunne misforstås af medarbejdere, og det kan være tungt at forklare.

Men jeg har ikke andet at sige, end at vi følger udviklingen tæt. Og skulle det vise sig, at det for alvor går den forkerte vej, så vil jeg overveje, hvad vi kan gøre, og så vende tilbage til forligskredsen.

Bjarne Laustsen (S):

Det skal ministeren ikke have utak for. Vi er altid parate til at tage en snak for at finde konstruktive løsninger.

Men jeg spurgte jo, om man troede, at snak alene kunne gøre det, om der ikke skulle mere konkret handling til for det første at få gang i den generelle beskæftigelsesudvikling, sådan at der bliver vækst i stedet for nedgang, og så vi får stoppet den udvikling med, at vi taber arbejdspladser her i Danmark, så der i stedet kommer vækst. Det tror jeg er vigtigt, for at vi kan løse den anden del også.

Tilbage står jo et spørgsmål om, hvorvidt det er det rigtige system, vi har her, med at man kan parkere folk på ledighedsydelse, i stedet for at man går ud og finder jobbet. Jeg er godt klar over, at vi har forsøgt netop i reformen fra år 2000 at give nogle økonomiske incitamenter til, at man får en større refusion, hvis man får folk i arbejde.

Men det konkrete er, om man vil være med til at tage initiativer fra regeringens side til at løfte den opgave her, sådan at vi kan opfylde visionen om det rummelige arbejdsmarked ved at stille krav først og fremmest til arbejdsgiverne, men selvfølgelig også til offentlige arbejdsgivere. Det kunne gøres i forbindelse med kommuneforhandlinger og også de forhandlinger, man skal have med amterne.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg bare lige svare generelt på hr. Bjarne Laustsens udtalelser omkring arbejdsløshedssituationen. Det er regeringens forventning, at vi, når krudtrøgen nu endelig har lagt sig i Irak, og international økonomi vender tilbage til mere almindelig gænge, så også vil få en øget vækst i verdensøkonomien og i investeringer og i forbrug, og at det naturligvis også vil være tilfældet

i Danmark. Så vi forudser, at udviklingen senere på året og i begyndelsen af næste år vil vende. Det vil selvfølgelig også hjælpe på det, vi taler om her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Bjarne Laustsen, sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne tilsige beskæftigelsesministeren et møde her i Folketinget i næste uge, måske på nogenlunde samme tidspunkt, fordi det går den forkerte vej.

Jeg kunne nævne to områder: Frederikshavn og Aalborg. Der er man på vej til, at en femtedel af alle smedene i de to afdelinger er blevet fyret og har gået ledige i lang tid. Det er begge områder, der har haft en meget kendt sværindustri, men er på sokkeholderne nu, og uden at regeringen har gjort noget ekstraordinært for at hjælpe dem.

Man har afvist alt om at lave en tidlig indsats. Den sidste virksomhed, Bladt i Aalborg, afskediger 190 medarbejdere. Så det går altså den forkerte vej. Og derfor kan jeg lige så godt forberede nu, at der vil komme spørgsmål til næste onsdag. Det håber jeg behager ministeren. Der skal være tid til at forberede sig grundigt. Men det går den forkerte vej, og derfor kan jeg se, at også i de områder er det meget svært at opfylde visionen om det rummelige arbejdsmarked.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg jo ikke forvænt med, at hr. Bjarne Laustsen roser nogle af de ting, som jeg foretager mig. Så derfor ser jeg selvfølgelig frem til også at kunne besvare spørgsmålene i næste onsdagsspørgetid.

Men det er for regeringen og for hovedparten af økonomer her i landet en given ting, at opsvinget vil komme tilbage om nogle måneder og til næste år helt sikkert. Derfor vil mange af de ting, vi taler om her med hensyn til at skaffe plads på det rummelige arbejdsmarked, selvfølgelig også få bedre vilkår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.00

Spm. nr. S 3104

7) Til fødevarerministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren i store træk redegøre for kommissær Fischlers vurdering på rådsmødet i februar af det udspil til kompromis i WTO's landbrugsforhandlinger, som Stuart Harbinson som formand for landbrugskomiteen netop havde fremlagt?«

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål overgået til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 3105

8) Til fødevarerministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan gå til, at der ifølge Kommissionens referat fra rådsmødet i februar var »bred konsensus« om kommissærens vurdering, når ministeren ifølge eget udsagn havde givet udtryk for, at Danmark fandt Stuart Harbinsons forslag velegnet som forhandlingsgrundlag?«

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål overgået til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 3098

9) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S):

»Er ministeren enig i Rigsrevisionens konklusioner om, at ministeren ikke har givet Folketingets Kirkeudvalg fyldestgørende oplysninger?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af beretning til statsrevisorerne om folkekirkens fællesfond, at samrådssvaret til Folketingets Kirkeudvalg den 11. december 2002 ikke afspejlede den viden om usikkerhed om fællesfondens budget, som ministeriet var i besiddelse af.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

I det indledende resumé i Rigsrevisionens beretning, som jeg jo selv i april 2002 tog initiativ til

at få udarbejdet, konstateres det på side 19, at Folketingets Kirkeudvalg med nogle undtagelser, som herefter nævnes, har modtaget fyldestgørende svar på sine spørgsmål.

Undtagelserne var: at de forventninger, som jeg gav udtryk for i samrådene i juni og december 2002 om, at budgettet for 2002 kunne overholdes, var for optimistiske; at dette må ses på baggrund af ministeriets usikre budgetstyring gennem flere år; at Kirkeudvalget burde have været orienteret om omfanget af leasingaftalerne og disses omlægning; at der i ministeriet var viden om den usikkerhed, budgettet var behæftet med, og at samrådssvaret i december 2002 skulle have afspejlet dette.

Desværre var de skøn, som var grundlag for mine forventninger til årsresultatet, for optimistiske, sådan som Rigsrevisionen har påpeget. Det viste sig beklageligvis efterfølgende, at dette skøn ikke holdt.

Jeg lægger stor vægt på et godt forhold til Kirkeudvalget. Udvalget bør naturligvis orienteres korrekt, og det vil jeg sikre sker i fremtiden. Jeg kan desuden oplyse, at jeg med bistand fra bl.a. Finansministeriet allerede har taget skridt til at få etableret en bedre kontrol med og styring af Fællesfondens økonomi.

Karen J. Klint (S): Jeg takker for svaret, men det får mig også til at spørge: Det handler vel ikke kun om, at ministerens skøn var for optimistisk? Det handler vel også om, at ministeren ikke lyttede til gode venners råd og vejledning.

Vi blev jo i går meget godt bekendt med, at ministeren blev oplyst den 27. maj, i og med at biskop Arendt udsendte et brev i går, som Kirkeudvalget også har fået i kopi. Jeg har fået den forståelse, at man faktisk servicerede ministeren meget godt med nogle oplysninger og betænkeligheder, så det handler vel også om, at ministeren ikke har lyttet til de gode råd, der blev givet.

Margrete Auken (SF):

Kan ministeren bekræfte, at hun meget forarget over, at jeg havde antydnet noget andet, her i Folketingssalen i maj – altså efter at hun var blevet opmærksom på, at der var problemer i Fællesfonden, og derfor bad rigsrevisorerne undersøge sagen – sagde, at der ikke var spor af problemer med Fællesfonden, og at den var i den skønneste orden?

Jens Peter Vernersen (S):

Også for at have tingene fuldstændig på det rene i den debat, der foregår her og nu: Kirkeministeren er vel også bekendt med Rigsrevisionens bemærkninger, hvor man i den sammenfattende vurdering skriver, at kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg for perioden 1998-2001 var dækkende? Der er en enkelt krølle med, at der kunne være et problem, men generelt var orienteringen dækkende. Det står på side 79 i rapporten.

Jeg siger det, for at vi ikke skal fortsætte diskussionen om, at det var andres skyld. Ministeren har brugt megen tid på det og også på en meget ubehagelig måde, men jeg synes i hvert fald, at det punkt nu må være afklaret én gang for alle.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Gode råd, siger fru Karen Klint. Jo, jeg lytter altid til gode råd, og jeg har svaret Kirkeudvalget med det, som jeg fik oplyst. Jeg sagde det, jeg vidste, da jeg var i samråd med Kirkeudvalget, og hvad der yderligere skal gøres i sagen, har jeg taget initiativ til. Jeg har netop taget initiativ til, at en advokat foretager en undersøgelse af arbejdsgangene i Kirkeministeriet.

Kl. 14.05

Fru Margrete Auken henviser til et citat af mig her i Folketingssalen. Jeg er ikke helt klar over, hvad det er for et citat, men fru Margrete Auken siger, at jeg her i Folketingssalen har sagt, at der ikke var problemer med Fællesfondens økonomi. Jo, det var der så sandelig, og derfor tog jeg initiativ til, at Rigsrevisionen foretog en undersøgelse af Fællesfondens økonomi. Det er svaret.

Så forstod jeg ikke helt hr. Vernersens citat, så jeg må nok bede om at få det en gang til, hvis jeg skal svare på det.

Karen J. Klint (S):

I mine spørgsmål lige nu forfølger jeg sådan set ikke så meget kronebeløbene som oplysningspligten, for det er oplysningspligten, jeg synes er vigtig, og det er også den, der er kritik af fra Rigsrevisionen, både i forbindelse med det åbne samråd den 18. juni 2002 og det åbne samråd den 11. december 2002.

Jeg husker samrådene på den måde, at kirkeministeren begge gange og også senere, nemlig på temadagen her i foråret, udtrykte glæde over at få lejlighed til at aflive nogle myter og alt muligt andet. Derfor er det lidt beskæmmende, når

vi i god tro har lyttet til ministeren, at vi nu kan se en rapport, der siger, at vi blev underforsynet med oplysninger, og derfor er det dét, jeg forfølger: Der er tale om ministeransvar, og hvorfor fik vi ikke de fyldestgørende oplysninger?

Det kan godt ske, at ministeren har lyttet til rådene den 27. maj, men jeg synes ikke, de blev omsat i direkte handling inden den information, vi fik den 18. juni, for så kunne vi have fået nogle bedre oplysninger: Leasingaftalerne var også blevet forlænget, så vi kunne godt have fået de oplysninger. Hvorfor fik vi dem ikke?

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke erkender, at ministeren har siddet inde med en viden, som ministeren har forholdt Folketinget, ikke har delt med Folketinget, og at det er dét, der er det helt alvorlige og helt centrale i denne sag.

Det andet, jeg godt vil spørge ministeren om, er angående den advokatundersøgelse, ministeren nu siger, hun iværksætter: Er det en advokatundersøgelse, der kun skal beskæftige sig med ministeriet, eller er det en advokatundersøgelse, der også skal undersøge og vurdere ministerens rolle i hele sagsforløbet, herunder ministerens rolle med at opfylde informationspligten over for Folketinget og dermed vedstå sig sin ministerforpligtelse?

Margrete Auken (SF):

Nu kan jeg efterhånden godt forstå, at ministeren er uinformeret, når hun slet ikke følger med – ikke engang i det, der hele tiden kører i fjernsynet om hendes egen sag – og når hun derfor ikke kender sit eget citat, må jeg selvfølgelig hjælpe til.

Jeg kan fortælle, at det var den 29. maj 2002 i spørgetiden. Jeg havde spurgt om noget, der havde med regnskaberne at gøre, og så siger kirkeministeren til mig: »Der er overhovedet ikke noget ukontrolleret i Folkekirkens Fællesfond, hverken i regnskaber eller i budgetter.« Det blev sagt den 29. maj 2002.

Vil ministeren medgive, at dette ikke er ganske i overensstemmelse med ikke alene sandheden, men også med det, ministeren selv var vidende om? Hun havde dog f.eks. sat Rigsrevisionens undersøgelse i gang betragtelig tidligere og havde derudover haft en række andre oplevelser – møde med ministre og med biskopper, og hvad ved jeg – og hun havde i hvert fald sat

undersøgelsen i gang, så hun må da have vidst, at der var noget at undersøge: ...

Kirkeministeren (Tove Fergo): ...
Til fru Karen Klint: Det, Rigsrevisionen skriver, er, at mit skøn var for optimistisk. ...

Jeg var i samråd i Folketingets Kirkeudvalget den 11. december 2002 og skulle i den forbindelse give en orientering om Fællesfondens og budgetterne. Mit skøn var, at vi ikke ville komme ud af året 2002 med et minus, der var større end det, jeg havde forventet på folkekirkens forsikringsordning. Det var det, jeg oplyste Kirkeudvalget om. Det var mit skøn, og det skøn byggede på de oplysninger, jeg havde, skal jeg sige til hr. Ole Stavad. Jeg har oplyst udvalget om det, jeg vidste.

... kl. 14.10

Til fru Margrete Auken: Jeg satte undersøgelsen af Fællesfondens og administrationen af den i værk i april 2002, netop på baggrund af den erfaring, jeg havde gjort, nemlig at Fællesfondens økonomi ikke hang sammen. Nu bliver sagen undersøgt ved en advokatundersøgelse, som jeg har taget initiativ til, og så må vi vurdere på baggrund af den undersøgelse, hvordan situationen er.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne forfølge, hvorfor vi ikke fik hele sandheden den 18. juni. Det er korrekt, at der er en bemærkning om et skøn, og vi kan alle sammen skønne forkert. Men at omtale skønnet som en manglende eller for dårlig oplysning til os den 18. juni, er kun den halve sandhed, fru minister. Der står faktisk i Rigsrevisionens beretning side 82-83, og jeg læser op: ...

»Kirkeudvalget fik i samrådet i juni 2002 en redegørelse for bl.a. leasingfinansieringen af DNK, men modtog i den forbindelse ikke oplysning om det samlede omfang af leasingaftalerne eller om, at ministeren som følge af likviditetsproblemer i Fællesfondens overvejede at omlægge leasingaftalerne, så de fik en længere løbetid.«

Vil ministeren påstå, at de linjer er hoppet ind i Rigsrevisionens rapport på et useriøst, et usagligt, et usandt grundlag?

Jens Peter Vernersen (S):

For ikke at bruge den korte tid vil jeg henvise ministeren til at læse punkt 109 i Rigsrevisionens redegørelse og gøre et svar klar, men jeg vil godt stille et andet spørgsmål.

Ministeren har sat denne rigsrevisionsundersøgelse i gang, og i et svar på et spørgsmål fra fru Margrete Auken her i Folketinget den 29. maj afviser kirkeministeren – endda på en meget ubehagelig måde, synes jeg faktisk – at der overhovedet er noget galt.

Det er meget tankevækkende, at det sker den 29. maj. 2 dage forinden, den 27. maj, er der åbenbart et møde, hvor man diskuterer den kreative bogføring med biskopperne, og ministeren bliver advaret imod det. Det fremgår af det brev, der er tilgået Kirkeudvalget, at 2 dage, før ministeren kommer med den meget ubehagelige afvisning til fru Margrete Auken, oplyses det, at der er problemer. Ministeren må da også selv kunne se, at der ingen sammenhæng er.

Ole Stavad (S):

Jeg må indrømme, at nu har jeg altså svært ved at forstå, hvad det er, ministeren mener.

Ministeren startede med at svare, at hun var helt opmærksom på, at Folketingets Kirkeudvalg ikke havde fået en korrekt orientering – sådan opfattede jeg det – og så fortsatte ministeren, og jeg tror, jeg skrev det præcist ned, at ministeren ville sikre, at det skete i fremtiden. Men nu svarer kirkeministeren mig, at hun har givet Folketinget alle de oplysninger, hun selv var i besiddelse af. Hvor ligger sandheden?

Det næste, jeg godt vil bede om, er at få svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg stillede et spørgsmål om den advokatundersøgelse, som ministeren har sat i værk. Er det en undersøgelse, der kun skal beskæftige sig med ministeriet, altså embedsmændene, eller er det en undersøgelse, som også retter sig imod ministeren? Fastholder ministeren stadig benhårdt, at ministeren er uskyldshvid og ikke har noget ansvar for noget som helst i denne sag, men at hun har nogle uduelige embedsmænd? Er det fortsat ministerens indgang til denne sag, uanset hvad der står i Rigsrevisionens beretning?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Karen Klint kom ind på spørgsmålet om leasingaftalerne, men mig bekendt er det dem, det næste spørgsmål drejer sig om, altså spørgsmål nr. S 3099, så det vil jeg besvare i den sammenhæng. Og så skal jeg sige til hr. Ole Stavad, at når jeg har fået kommissoriet for advokatundersøgelsen færdigudarbejdet, vil jeg sende det til Folketingets Kirkeudvalg.

Karen J. Klint (S):

Det er korrekt, at leasingaftalerne også indgår i det næste spørgsmål, men de indgår jo også i den underforsyning, den fortielse af sandheden, som Kirkeudvalget har været udsat for.

Kl. 14.15

Når ministeren nu siger, at ministeren gerne vil sikre, at Kirkeudvalget og Folketinget får sandheden at vide i fremtiden, vil jeg godt spørge, hvorfor vi ikke kan få den her i nutiden. Den 26. marts stillede jeg faktisk et spørgsmål, fordi udkastet til rapporten var blevet omtalt i et dagblad. Jeg spurgte meget direkte, om der er nogen ting, der er blevet fortiet, og i det svar, jeg fik godt en måned efter, oplyste ministeren, at det kan jeg vente med at få svar på, til rapporten er endeligt færdigbehandlet. Men det ligger jo et stykke vej ud i fremtiden, måske godt hen på efteråret.

Jeg synes, det ville klæde ministeren, at vi fik sandheden nu og ikke skal vente på den. Hvorfor får vi ikke sandheden i nutiden, men kun i fremtiden?

Bjarne Laustsen (S):

Når man ikke selv er medlem af Kirkeudvalget, men er medlem af folkekirken og er optaget af almene spørgsmål, må det så være tilladt at stille et enkelt spørgsmål?

Når man gennem de sidste 14 dage har fulgt med i debatten om de forhold, der hersker i Kirkeministeriet, får man det indtryk, at den eneste, der ikke har nogen skyld og noget ansvar, er kirkeministeren, men at ansvaret udelukkende er placeret hos tidligere ministre og embedsmænd. Derfor er spørgsmålet simpelt hen, om det forholder sig sådan, og det er helt enkelt at svare på det: Er den eneste, der ingen skyld har i denne sag, den nuværende kirkeminister, og kan alt tørres af på og placeres hos embedsmænd og tidligere ministre? Er det korrekt opfattet?

Pia Gjellerup (S):

Jeg er blandt dem, der mener, at Rigsrevisionens beretning hører til i den afdeling, hvor man kunne sige, at af sagens samlede akter er den måske det mindst belastende. Det efterfølgende forløb har været meget mere belastende, nemlig vores yderligere kendskab til den viden, ministeren har haft og har udtalt sig på baggrund af, men ikke videregivet, og ministerens forsøg på at beskyldte både forgængere og medarbejdere for det værste, der næsten tænkes kan.

Derfor vil jeg sådan set gerne holde fast i det, hr. Jens Peter Verner sen opgav, fordi han ikke fik svar i hverken første eller anden omgang: Vil ministeren bare ganske kort bekræfte, at Rigsrevisionen meget tydeligt skriver i punkt 109, at det er Rigsrevisionens sammenfattende vurdering, at kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg i perioden 1998-2001 var dækkende, og at kirkeministerens forgængere altså har orienteret Folketinget?

Så vil jeg gerne høre meget kort angående det kommissorium, hr. Ole Stavad spurgte til: Hvad påtænker ministeren? Skal det omfatte medarbejderne og ministeren? De nærmere formuleringer venter vi gerne på at se, men påtænker ministeren, at kommissoriet skal omfatte både medarbejdere og minister?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Karen J. Klint henviser til et spørgsmål, som blev stillet til mig på baggrund af det udkast til Rigsrevisionens rapport, som var kommet ud i offentligheden. Nu er det jo sådan, at Rigsrevisionen udarbejdede et udkast, som så blev sendt i høring, men ikke tilgik offentligheden, fordi rapporten ikke var endeligt færdig endnu, og det var på baggrund af, at det var et udkast, at jeg gav det svar til fru Karen J. Klint.

Så spørger hr. Bjarne Laustsen om ansvaret, og til det vil jeg godt sige: Selvfølgelig er det ministerens ansvar, og det ansvar påtog jeg mig til fulde, da jeg i april bad Rigsrevisionen om at se på hele administrationen af Fællesfonden. Det er på baggrund af det, at jeg selv, Folketinget og alle andre, som er interesserede i folkekirkens ve og vel, nu kan se, hvordan administrationen af Fællesfonden har været fra 1997 til 2002.

Fru Pia Gjellerup var inde på det samme, og til det vil jeg blive ved med at gentage: Jeg har oplyst, hvad jeg vidste, og jeg har ikke haft nogen som helst grund til ikke at informere Folketingets Kirkeudvalg fuldt ud om Fællesfonden, som jeg overtog.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3099

10) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor Kirkeudvalget ikke blev orienteret om omfanget af leasingafta-

lerne og om disses omlægning, straks ministeren blev bekendt med dem?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af beretning til statsrevisorerne om folkekirkens fællesfond, at Kirkeudvalget burde have været orienteret.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ved samråd i Folketingets Kirkeudvalg den 18. juni 2002 var jeg bedt om at gøre rede for den elektroniske kirkebogs drifts- og anlægsøkonomi, herunder hvad der er anskaffet, og hvad der er leaset:

Kl. 14.20

Jeg oplyste i samrådet, at ud af samlede udgifter på 108 mio. kr. til it-udstyr, netværk og programmel var 95 mio. kr. finansieret ved leasing. Samrådet blev holdt den 18. juni, og efterfølgende er det blevet oplyst for mig, at der i ministeriet var overvejelser om eventuelt at omlægge leasingfinansieringen, men på det tidspunkt var der ikke truffet beslutning om noget sådant.

Som led i bestræbelserne på at genoprette Fællesfondens økonomi blev der efter samrådet under stort tidspres forhandlet om en omlægning af leasingfinansieringen. Den blev endeligt besluttet den 28. juni, 10 dage efter samrådet, og det burde Kirkeudvalget selvfølgelig have været orienteret om. Men dette vil blandt meget andet indgå i den advokatundersøgelse, som jeg har taget initiativ til.

Karen J. Klint (S):

Jeg forstår nu, at det er advokatundersøgelsen, der skal tage stilling til, om vi kunne have fået en bedre orientering i juni 2002.

Så vil jeg gerne vende tilbage til, om ministeren ikke mener, at Rigsrevisionen har gjort sit arbejde godt nok, siden man i punkt 20 tillader sig at skrive, at vi ikke fik oplyst det samlede omfang af leasingaftalernes forhold. Det står i punkt 20, og jeg har som udgangspunkt, at Rigsrevisionen har gjort sit arbejde godt nok. Det er vel ikke Rigsrevisionen, der skal underkastes advokatundersøgelse?

Margrete Auken (SF):

Kan ministeren bekræfte, at hendes forgænger, som jo også var opmærksom på, at der var ved at komme hul i kassen, forestillede sig og fore-

slog, at kirkeskattebidraget til Fællesfonden skulle stige med 9 pct., tror jeg det var, for at få regnskaber og budgetter i orden og også få lidt tryghed med hensyn til kassebeholdningen? Kan ministeren for det første bekræfte det? Ministeren har i øvrigt oplyst det på samrådet i december, så det går jeg ud fra at hun kan bekræfte.

Men når man så fjerner den skatteforhøjelse og oven i købet er bundet af et skattestop, hvordan mener ministeren så, at man kan rette op på økonomien ved at forlænge en leasingaftale, hvis man ikke har nogen muligheder for at få indtægter til at betale det tilbage? Hvad er det for en forestilling, der har været i ministeriet og i ministerens hoved om, at man kan rette en økonomi op, når man ingen muligheder har for at få nye indtægter?

Pia Gjellerup (S):

Nu holder ministeren i sin besvarelse til mig fast i, at hun har oplyst, hvad hun vidste, til Folketinget, og så vil jeg høre, om ministeren vidste, at hendes forgængere havde misinformeret Folketinget. Ministeren har jo optrådt i den seneste uge med, at det er ministerens forgængere, der har skylden for det, vi står og diskuterer i dag. Hvor ved ministeren det fra?

Jeg synes, det er underligt, og jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter, at der står i Rigsrevisionens undersøgelses punkt 109 – og jeg går ud fra, at ministeren har læst den meget intenst: Det er Rigsrevisionens sammenfattende vurdering, at kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg i perioden 1998-2001 var dækkende. Det er altså ministerens forgængere, som ministeren har beskyldt for mange ting i de første dage af denne sag.

Så vover ministeren sig faktisk ind på at kommentere, hvad kommissoriet skal indeholde. Det afviste hun før og henviste til, at vi kunne få det oversendt, når det var færdigt, og jeg vil gerne have svar på, om ministeren overvejer at drage andre end medarbejderne ind i undersøgelsen. Er det også ministerens forhold, der skal undersøges?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Margrete Auken redegør for pengeforbruget i Fællesfonden: Der skal bruges så og så mange penge, er der penge nok, og er det nødvendigt at indkræve højere skatter, for at de kan slå til?

Kl. 14.25

Jeg overtog et budget, da jeg blev minister i november 2001. Det budget var lagt af min forgænger, men det kunne ikke hænge sammen, fordi der var nogle af udgifterne, der var blevet større, og en af udgifterne, der var blevet større, var forsikringen. På grund af den 11. september steg forsikringspræmien fra 15 mio. kr. til 30 mio. kr. i 2002.

Den anden konto i Fællesfonden er it-udgifterne. Dem har vi lige været inde på i forbindelse med det spørgsmål, jeg besvarede før, og dem kommer vi ind på i det spørgsmål, som fru Margrete Auken har stillet vedrørende de 15 mio. kr. af forbruget i 2001, som skal betales i 2002. Der var altså sket et merforbrug på it, som man ikke havde styret tilstrækkeligt.

Det er forklaringen på den økonomi i Fællesfonden, som jeg overtog, og det er baggrunden for, at jeg satte Rigsrevisionen til at foretage en undersøgelse af administrationen af Fællesfonden, da jeg opdagede det. Det er også mit svar til fru Pia Gjellerup.

Fru Pia Gjellerup kan ikke løbe fra, at der ikke var sammenhæng i Fællesfondens økonomi, da jeg overtog den. Fra 1997 har man simpelt hen år for år brugt kassebeholdningen til drift, samtidig med at man har optaget et lån på 55 mio. kr. til drift, og samtidig med at man havde ladet landskirkeskatten stige. Alligevel havde man ikke kunnet få pengene til at slå til.

Det var den kasse, jeg overtog, og det var baggrunden for, at jeg satte Rigsrevisionen til at foretage en undersøgelse af administrationen af Fællesfonden.

Karen J. Klint (S):

Nu bringer ministeren selv noget om kassen på banen, og så vil jeg da gerne efter min hukommelsen om den 18. juni sidste år spørge, om ministeren kan huske, at på det åbne samråd pointerede ministeren faktisk meget kraftigt, at det at gå efter en kassebeholdning sådan set ikke var et mål i sig selv, og at man i hvert fald ikke skulle bryde regeringens skattestop for at få en kassebeholdning, selv om vi også har bilag, der siger, at Rigsrevisionen faktisk anbefaler, at der er en kassebeholdning.

Men tilbage til det med, at vi blev underforsynet med oplysninger om det. Hvorfor blev vi ikke orienteret? Det kan godt ske, at ministeren ikke vidste, at man ville iværksætte spekulationer om at forlænge leasingaftalerne, men hvorfor blev vi ikke orienteret lidt mere spontant, da man traf beslutningerne?

Jens Peter Verner (S):

Jeg må sige, at jeg ikke forstår, at kirkeministerens fortsætter på den boldgade.

Af punkt 109 på side 79 fremgår det fuldstændig klart, at Rigsrevisionen konkluderer, at der ikke har været problemer under tidligere ministre, og på side 83 er der punkt for punkt opregnet alle ministerens forsømmeligheder – alle! Og lad mig også sige, at de er alvorlige, og de er dybt kritisable.

Det, som virkelig burde gøre ministeren betænkelig, er, at da man finder ud af, at der mangler penge, forklarer man på et møde den 27. maj 2002 – altså efter at man har sat Rigsrevisionen i gang – de folk, der skal administrere det, at de bare kreativt skal overflytte de ca. 15 mio. kr. fra tidligere år. Fordi pengene ikke slår til, begynder man altså at lave den slags fusk.

Vi har set det tidligere. Vi så det i 1992, da havde vi en skatteminister, der gik af på grund af sådan en sag. Det kom ikke til at betyde, at han ikke blev statsminister, men det var præcis det samme: Man lavede den slags overførsler, og det var stort set det samme beløb. Dengang var det vist godt nok 40 mio. kr., men altså stort set.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren sagde i sit svar, at ministeren havde levet op til sit ansvar, og så kom argumentationen: det var på grund af ministerens ansvar, at man havde bestilt en advokatundersøgelse.

Mener ministeren virkelig, at det er ministeransvarlighedsloven i sin yderste konsekvens, der her er blevet bragt i anvendelse? Mener ministeren ikke, at man har et ansvar for at fortælle Folketingets ansvarlige Kirkeudvalg, når der sker ændringer i økonomien, i stedet for måske at dække over tingene? Hvilket ansvar mener ministeren egentlig selv, ministeren har i denne sag?

Kl. 14.30

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ministeransvaret må helt klart betyde, at når ministeren finder ud af, at der ikke er en tilstrækkelig god administration af ministerens område, så tager ministeren skridt til at få afdækket, hvordan det forholder sig.

Det er det skridt, jeg tog, da jeg bad Rigsrevisionen om at foretage en undersøgelse af administrationen af Fællesfonden. Der mener jeg at mit ministeransvar til fulde er kommet til udtryk. Og det har jo så vist sig, at det indtryk, som var baggrunden for, at jeg bad Rigsrevisionen

om at undersøge Fællesfonden, var rigtigt. Det var rigtigt at få foretaget den undersøgelse.

Vi har nu fået afdækket, hvad problemerne er, og jeg er nu i fuld gang med at få rettet op på den måde, der har været administreret på, sådan at tingene kan foregå efter bogen i Kirkeministeriet.

Karen J. Klint (S):

Jeg fik ikke svar, da jeg for lidt siden spurgte, om det var usandt – på usaglig baggrund – at Rigsrevisionen har skrevet sin linje omkring den manglende fuldstændighed i orienteringen, vi fik den 18. juni omkring leasingaftalerne.

Nu vil jeg så udvide mit spørgsmål til: Mener ministeren slet ikke, at den linje, der står i punkt 20, om at vi er blevet underforsynet med oplysninger, er en linje, som påvirker ministeransvaret? Er det alene en linje, der henvender sig til departementet?

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, vi får svært ved at få ministeren til at indrømme, at hun har lavet nogen som helst fejl, selv når vi har grebet hende i åbenlyse misinformationer af Folketingssalen, som det drejede sig om i forbindelse med besvarelsen af mit spørgsmål.

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun virkelig mener, at hun har foretaget sig noget for at få rettet op på økonomien ved at bede, nu er det jo ikke Rigsrevisionen, ministeren kan ikke bede Rigsrevisionen om noget, men ved at bede statsrevisorerne om at kigge på sagen. Det får man da ikke rettet noget op af. Der kommer ingen anbefalinger fra Rigsrevisionen.

Det er det, som man nu har gjort i forhold til Finansministeriet, men det burde da være gjort, da man for et år siden opdagede, at den var gal, i stedet for at misinformere Folketinget og beskyldte alle mulige andre for det og i øvrigt lave leasingaftaler, som man ikke kan få betalt tilbage.

Det bliver så mit andet spørgsmål: Vil ministeren bekræfte – jeg spurgte også om det før – at den forrige minister faktisk forsøgte at hæve kirkeskatten og dermed få rettet op og få orden i økonomien, hvor den nuværende minister så stopper det dér og dermed står med et hul, som hun forsøger at klare med leasingforlængelser og kreativ bogføring, og hvad ved jeg, men som hun jo aldrig nogen sinde kan rette op, fordi der ikke kommer nye penge ind?

Er ministeren opmærksom på, at skattestop-pet betyder, at det hul, der er, bliver større, for hvor skulle pengene ellers komme fra? Man kan ikke skaffe dem ved at forlænge låneaftaler eller hente penge i stiftskasserne. Jeg mener, så for-gælder man sig blot yderligere.

Pia Gjellerup (S):

Ja, det er jo ikke sådan, at man kan sige, at kir-keministeren rutter med sandheden, men man kunne godt forlange, at hun holdt sig til bare den beskedne del af den, der står på tryk i Rigs-revisionens rapport.

Jeg kan konstatere, at kirkeministeren ikke vil sige de meget uartige ord her i salen, at hendes forgænger har oplyst Folketinget dækkende. Vi må jo så konstatere, at det er kirkeministerens anstrengte forhold til sandheden, vi får afprøvet her.

Jeg vil gerne høre, om kirkeministeren mener, at hun på det tidspunkt, hvor hun selv siger her, at hun er blevet opmærksom på, at der er noget galt, den 30. april sidste år, beder statsrevisorerne om at se på sagen.

Så siger kirkeministeren her i salen en måned efter, og jeg citerer fra kirkeministerens svar til fru Margrete Auken – spm. nr. S 2261, folke-tingsåret 2001-02 – den 29. maj:

»Der er overhovedet ikke noget ukontrolleret i Folkekirkens Fællesfond, hverken i regnskaber eller i budgetter. De bliver revideret hvert eneste år af Rigsrevisionen. De beløb, der bliver brugt på de forskellige konti, er til formål, som fru Margrete Auken selv har støttet varmhjertet.«

Og lidt længere nede står der minsandten: »Nu er det nu engang sådan, at det er under mi-nisterens ministeransvar, og mig bekendt er kir-keministeren også folkevalgt.«

Mener ministeren, at det er dækkende sagt til Folketinget, at alt er i orden, samtidig med at kirkeministeren den 30. april – en måned før – mente, at alt var i uorden?

Kl. 14.35

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Margrete Auken spørger, om jeg kun har foretaget mig dette, da jeg opdager, at den er gal med Fællesfonden på baggrund af den under-budgettering, der har fundet sted, det forbrug af kassebeholdningen, der har fundet sted i årene tilbage i tiden.

Så spørger fru Margrete Auken, om det ene-ste, jeg foretager mig, er at bede Rigsrevisionen

om at undersøge administrationen af Fællesfon-den.

Nej, det er det ikke. Jeg går bl.a. ind og bud-getregulerer, jeg nedsætter en budgetfølgegrup-pe, der skal være med til at se på Fællesfonden, på forbruget af Fællesfonden, en budgetfølge-gruppe, som består af repræsentanter for bi-skopperne, Landsforeningen af Menighedsråds-medlemmer, Provstiforeningen og Kirkeministe-riet. Det er det, jeg gør. Og så er det klart, at når jeg har bedt om en undersøgelse, så må man se, hvad den undersøgelses resultater er, og når man så har de resultater, så er det tid til videre handling.

Karen J. Klint (S):

Jeg har stadig væk ikke fået svar på, om mini-steren er uenig med Rigsrevisionen i den linje, hvori der står, at vi skulle have været oplyst bedre omkring leasingaftalerne den 18. juni. Har Rigsrevisionen arbejdet på et seriøst grundlag? Det mangler jeg at ministeren forhol-der sig til.

Vi ved jo så udmærket, at ministeren meget grundigt har læst udkastet til revision, for det fremgår af punkt 108 og af andre punkter, at mi-nisteren netop har haft modspørgsmål. Så hvis ministeren var uenig i den linje her, hvorfor har ministeren så ikke haft modspørgsmål til den linje?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så kan vi tage to mere med. Det er hr. Bjarne Laustsen og hr. Jacob Buksti. Så er der ikke plads til flere spørgere i dette spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Er det korrekt, som jeg hørte før, at ministeren i fuld offentlighed her i Folketinget sagde, at det var administrationens skyld og dermed ikke mi-nisterens skyld? At ministeren hængte hele sit departement ud og det stift, som har stået for regnskabet af Fællesfonden? Er det korrekt op-fattet med de ord, der bliver afleveret her til Fol-кетинget, at ministeren ikke har noget ansvar, at det var administrationen, og at ministeren intet ansvar har over for administrationen? Er det korrekt opfattet?

Kan ministeren forstå, at organisationen DJØF har udtrykt betænkelighed ved den måde, som ministeren agerer i den her sag på, når man ikke engang forestiller sig, at man skal have no-gen uvildige til at undersøge sig selv og sin gø-ren og laden i denne her sag?

Jacob Buksti (S):

Når man hører ministerens besvarelser her i dag, må jeg tilstå, at jeg så sidder med sådan en underlig og ubehagelig fornemmelse af, at ministeren slet ikke er klar over, hvad ministeransvar indebærer. Ministeren gør sig tanker om, at det er noget med, at ministeren skal agere i forhold til apparatet, men en meget afgørende del af ministeransvaret er jo ministerens forhold til Folketinget. Det indgår jo som en central del af ministeransvaret, at man ikke må give forkerkede oplysninger, og at man ikke må fortie oplysninger.

Derfor er det jo helt afgørende, at ministeren må forholde sig til, hvordan ministeren synes, ministerens information af Folketinget har været. Og det fremgår jo med tydelighed af Rigsrevisionens rapport, at den fra de tidligere kirkeministre er dækkende. Det ord betyder, at der så ikke er ministeransvar for disse ministre. Så er det Folketingets Kirkeudvalg, der har ansvaret, mens det også med meget stor klarhed fremgår, at ministeren har givet mangelfulde oplysninger til Kirkeudvalget.

Vil ministeren hævde, at ministeren har informeret Folketinget fyldestgørende og dermed opfyldt ministeransvarslovens bestemmelser?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Til hr. Laustsen: Mit ansvar indebærer, at jeg handler, så snart jeg bliver opmærksom på, at der er noget galt. Det har jeg gjort. Det er rigtigt, hvad fru Margrete Auken siger: Jeg har bedt Rigsrevisionen om at undersøge administrationen af Fællesfonden. Det er det, der er sket. Vi har fået nogle anvisninger på, hvad der skal strammes op ifølge Rigsrevisionen. Det er vi gået i gang med; det er jeg gået i gang med i Kirkeministeriet.

Kl. 14.40

Så til hr. Jacob Buksti i forbindelse med spørgsmålet om min information af Folketinget. Det, Rigsrevisionen siger, er, at mit skøn den 11. december 2002 vedrørende det afsluttende regnskab for 2002, som jo ikke forelå på det tidspunkt, som jo først foreligger et par måneder inde i det nye år, var for optimistisk. Ja, desværre var det for optimistisk.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3102

11) Til kirkeministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der er lavet kreativ bogføring i Fællesfondens regnskaber i 2001, og i givet fald oplyse, hvornår hun er blevet bekendt hermed?«

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til det, som Rigsrevisionen i punkt 58, side 45 i den beretning, som jeg jo selv i april 2002 tog initiativ til at få udarbejdet, betegner som, og jeg citerer så fra Rigsrevisionens beretning: »En ukorrekt periodisering«.

Jeg går ud fra, at det er det, spørgeren henviser til.

Det er beskrevet med, at der hos Lolland-Falsters Stift, der er regnskabsfører for den del af Fællesfondens udgifter, som Kirkeministeriet anviser, forelå udgiftsbilag for 11 mio. kr., som alle vedrørte regnskabsåret 2001, men som efter skriftlig meddelelse fra Kirkeministeriet først ville blive ført som udgift i regnskabsåret 2002.

Ifølge beretningen kom henstillingen fra Kirkeministeriet, til trods for at Lolland-Falsters Stift tidligere over for Kirkeministeriet havde tilkendegivet, at den pågældende bogføringspraksis ikke kunne anses for værende regnskabsmæssigt korrekt.

Rigsrevisionen omtaler desuden, at Lolland-Falsters Stift efter regnskabsaflæggelsen yderligere modtog bilag på ca. 19 mio. kr., som vedrørte 2001, men altså kom til at indgå i 2002-regnskabet.

I resumeet i Rigsrevisionens beretning punkt 10, side 10, hedder det om den ukorrekte periodisering:

»Rigsrevisionen finder det særligt utilfredsstillende, at ministeriet i 2002 udtrykkeligt pålagde Lolland-Falsters Stift at bogføre udgifter for 11 mio. kr. i Fællesfondens regnskab i strid med de gældende regler for periodisering, så regnskabet for 2001 ikke blev korrekt.«

Jeg hilser afdækningen af dette velkommen og tager kritikken til efterretning. Der kan være flere forklaringer på, hvorfor regningerne først kommer til regnskabsføreren efter udløbet af regnskabsåret og den efterfølgende suppleringsperiode på en måned og derfor ikke bliver betalt før afslutningen af årsregnskabet er i gang.

Det kan f.eks. skyldes, at leverandøren sender sin faktura på et sent tidspunkt, eller at den ikke

er blevet videresendt tilstrækkeligt hurtigt fra Kirkeministeriet. Eller at fakturaen først har kunnet udstedes på et sent tidspunkt, fordi der har været tvist om beløbets størrelse.

Jeg forventer, at de nærmere forhold omkring de betalinger, som Rigsrevisionen udtrykker en så markant kritik af, vil blive klarlagt gennem den advokatundersøgelse, som jeg har bedt om til belysning af de nærmere forhold.

Jeg blev i løbet af foråret 2002 orienteret om, at der var fakturaer på tilsammen ca. 15 mio. kr., som vedrørte udgifter for 2001, men som først blev betalt efter afslutningen af 2001-regnskabet og derfor ville belaste Fællesfondens budget for 2002. Det var stærkt medvirkende til at begrunde den revision af Fællesfondens budget for 2002, som skete i foråret 2002, og som jeg bl.a. drøftede med stiftsvrighederne den 27. maj 2002.

Tredje næstformand (Kaj Ikastrøm):

Jeg vil gerne henstille til ministeren, at svarene afpasses til at vare 2 minutter og ikke 4 minutter.

Kl. 14.45

Margrete Auken (SF):

Så kan vi altså forstå det sådan nu, at da ministeren til pressen forleden dag erklærede, at hun aldrig før havde hørt om denne kreative bogføring, så var det simpelt hen ikke sandt. Det er trods alt en vis ærlighed, for nu står ministeren og siger, at det blev hun opmærksom på i hvert fald senest på mødet i maj med stiftsvrighederne, som det også fremgår af det brev fra Niels Henrik Ahrendt, vi har fået her. Der blev ministeren opmærksom på problemet, og derfor har hun misinformeret – på det tidspunkt jo pressen – ved at sige, at hun først havde hørt om det nu.

Det er trods alt et fremskridt i forhold til det, vi har oplevet i dag, at ministeren nu erkender, at hun har vidst det hele tiden.

Men så vil jeg da gerne spørge ministeren, hvad hun egentlig har foretaget sig over for ministeriet, når hun på det tidspunkt bliver opmærksom på, at man fra ministeriets side har udstedt en ordre til biskoppen i Lolland-Falsters Stift om at lave en bogføring, der camouflerer, at regnskabet for 2001 er braset sammen. Det er jo bl.a. braset sammen, fordi ministeren har afløst den skatteforhøjelse, som hendes forgængere havde forudset, fordi der ikke var penge nok, og når der ikke er penge nok, må man sørge for at få nogle indtægter. Hvis man så bagefter kommer og erklærer, at man vil ikke tage de indtæg-

ter ind, ja, så har man jo påført sig selv og sit system et problem.

Der kan ministeren ikke sige, at det var hun ikke opmærksom på, for hun er opmærksom på, at der er dette hul i kassen. Hun er opmærksom på at sige til sit embedsværk, at det her hul må klares på en eller anden måde, og så må embedsværket gribe ind. Det har de gjort ved kreativ bogføring; det har de gjort ved leasingaftaler; det har de senere hen gjort ved at øge trækket på stiftsmidlerne. Det er alt sammen noget, bortset fra det med den kreative bogføring, som måske kan forsvares, hvis man sikrer, at man får penge ind igen.

Men ministeren vil altså godt nu medgive, at hun allerede i maj blev opmærksom på, at man i hvert fald med hensyn til det, der drejer sig om regnskabet i 2001, foretog sig noget, som man ikke burde have foretaget sig, og burde ministeren så ikke have sagt det ganske åbent og ærligt og med det samme?

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg skal bare sige til kirkeministeren, at nu er der ikke noget, der hænger sammen mere. Jeg står her med et udklip fra Berlingske Tidende fra den 4. maj:

»Ordren er underskrevet af kontorchef i ministeriet Carsten Dalsgaard Jørgensen. Kirkeminister Tove Fergo nægter kendskab til den.«

Nu er der oplyst her i et svar, at kirkeministeren alligevel har kendskab til det. Men så sent som den 4. maj siger kirkeministeren, at hun nægter kendskab. Sådan ligger der avisartikel på avisartikel, hvori kirkeministeren nægter kendskab.

Jeg synes, der er meget, meget dårlig sammenhæng mellem det, ministeren har oplyst, og den henvendelse, vi har fået fra biskoppen, som selvfølgelig føler sig troet på, når man har en minister, der på den måde løber fra sandheden.

Jeg ved ikke, hvad ministerens kommentar er til det.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er nødt til at følge op på et tidligere spørgsmål, for ministeren svarede jo ikke konkret på, hvem der havde svaret. Ministeren fortalte mig, at det var administrationen, det var galt med, og ikke ministeren. Alligevel ved vi, at Lolland-Falsters Stift har sagt, at det var kritisabelt, at de har fået pålæg om, at regnskabet skulle føres på den måde, som ministeren gerne vil have. Vi ved fra dagspressen, at der er biskopper, der

udtrykkeligt har gjort ministeren opmærksom på problemet. Alligevel er det ikke ministerens ansvar.

Derfor er det interessant at vide, hvad ministeren egentlig har af ansvar i den her sag. Det er tilsyneladende alle de andres skyld, og ministeren har intet ansvar, selv om ministeren bevisligt er blevet gjort opmærksom på problemet. Har ministeren slet ikke noget ansvar i den her sag her?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil godt gentage mit svar fra før, og det går ud på, at jeg i løbet af foråret 2002 blev orienteret om, at der var fakturaer på tilsammen 15 mio. kr., som vedrørte udgifter i 2001, men som først blev betalt efter afslutningen af 2001-regnskabet og derfor ville belaste Fællesfondens budget for 2002.

Jeg har ikke været vidende om, hvordan disse midler blev bogført. Det har jeg ikke vidst noget som helst om. Men jeg vidste, at der var et tilgodehavende på 15 mio. kr., og det var bl.a. stærkt medvirkende til, at det var nødvendigt at revidere budgettet for 2002.

Så det kan ikke nytte noget, når oppositionens ivrige politikere forsøger på at fremstille sandheden urigtigt. Jeg vidste, at der var 15 mio. kr., og takket være den undersøgelse, jeg så har fået sat i værk ved Rigsrevisionen, har det altså vist sig, at det i virkeligheden var 30 mio. kr., det drejer sig om.

Kl. 14.50

Det var, hvad jeg vidste. Derfor handlede jeg; derfor gik jeg ind og reviderede budgettet; derfor nedsatte jeg budgetfølgegruppen; derfor har jeg bedt Finansministeriet om at være med til at hjælpe os med økonomistyringen i Kirkeministeriet; derfor sætter jeg en advokatundersøgelse i værk.

Margrete Auken (SF):

Det er minsandten godt, man ikke er ansat i det ministerium. Man sidder omhyggeligt og skriver et svar til ministeren, hvor hun erkender, at hun har vidst det, og når hun så lægger svarene til side, har hun glemt, at hun lige har stået og sagt, at hun godt vidste det. Så fortsætter ministeren nu med at sige, at hun overhovedet ikke vidste det, og jeg er lige ved at tro, at det er rigtigt.

Jeg er faktisk, efterhånden som vi har fulgt denne debat, ved at tro, at ministeren ikke har

fattet et kvidder. Ikke desto mindre fremgår det af det brev, som vi har fået i Kirkeudvalget, at biskopperne forsøger at få det bragt frem, forsøger at forelægge det for ministeren i maj i fjor, og at man derudover vedholdende, også i den budgetfølgegruppe, der har været, har sagt til ministeren: Regnskaberne har det skidt, det går galt det her.

Jeg har stadig væk heller ikke fået nogen fornemmelse af, om ministeren for det første overhovedet er klar over, at der er sket noget højst betænkeligt, nemlig den kreative bogføring. Jeg tror ikke, hun endnu har forstået, at det er en alvorlig sag. For det andet tror jeg sådan set heller ikke, at ministeren har forstået, at hun har fejlinformeret Folketinget. Det tror jeg faktisk ikke.

Så jeg er lige ved at sige, at nu må vi finde en anden paragraf frem til at løbe efter ministeren med end den, der hedder ministeransvarsparagraffen, der må være en anden.

Jeg har en klam fornemmelse af, at ministeren i hele det her år, der er gået, har accepteret og måske oven i købet ønsket, at der ikke blev foretaget andet, end at gælden bare steg og steg. Dels har vi den kreative bogføring, som ikke kunne rettes op, fordi der ikke kom nye indtægter; dels har vi haft en række leasingaftaler, som man forlænger, og så bliver de dyrere; dels trækker man voldsommere på stiftsmidlerne. Det vil sige, at gælden stiger og stiger, og det, ministeren foretager sig, det er at sætte sig ned med hænderne i skødet og sige, at nu må vi afvente en undersøgelse.

Kirkeministeriet er et ganske lille ministerium sammenlignet med de andre. Der har været mange ting tidligere, der ikke har været i orden. Der er mange af os, der har udsendt en strøm af giftige bemærkninger om kuglerammernes støvede tilstand i ministeriet, det skal jeg gerne vedgå.

Jeg har ikke speciel lyst til at holde hånden over forgængere i denne her sammenhæng, men det har dog jævnlig været sådan, at de har opdaget det, og så har de gjort noget for, at det regnskab, man afleverede til sidst, var nogenlunde i orden. Denne her minister har lavet skattestop og har derefter forgældet os i alle ender og kanter, og nu bliver regningen sendt ud til de danske menigheder, for hvor skulle den ellers betales? Det vil jeg også gerne spørge ministeren om: Hvem skal betale for ministerens åbenlyse forsømmelighed?

Pia Gjellerup (S):

Du må ikke lyve. Det er ikke direkte tiltale, men et citat fra Bibelen. Uden for denne her sal ville det være særdeles velegnet som direkte tiltale.

Når vi her hører ministeren sige, på trods af hvad hun har sagt tidligere i pressen, hvor hun troede, det var nemmere at slippe om ved det, at hendes kendskab til den kreative bogføring var en væsentlig medvirkende årsag til anmodningen af 30. april til Statsrevisorerne. Det var det indledende, lange, grundige svars hovedindhold.

Så har ministeren den 27. maj sidste år, altså næsten en måned efter at dette væsentlige indgik som indhold, fortalt noget andet til stiftsøvrighederne. Det må de jo sådan set klare med ministeren. Det tror jeg, de har deres hyr med. Jeg er mest optaget af, hvad der så sker i forhold til Folketinget.

Jo, den 29. maj, altså en måned efter, siger ministeren, at der overhovedet ikke er noget ukontrolleret i folkekirkens Fællesfond hverken i regnskaber eller budgetter.

Synes ministeren ikke, at det ligger så langt væk fra sandheden, at det ottende bud burde træde i funktion og være noget, vi interesserer os for her, ikke fordi det er det ottende bud, men fordi det reelt også er indeholdt i ministeransvarlighedsloven?

Kl. 14.55

Karen J. Klint (S):

Ja, nu hører vi, at det er oppositionen, der kreerer en sandhed, som er urigtig. Jeg synes, at nogle af de spørgsmål her går på, at det er nogle andre, der kreerer en sandhed.

Jeg forsøgte i mine egne spørgsmål forgæves at få ministeren til at tage stilling til sandhedsværdien i Rigsrevisionens rapport, og jeg vil også gerne spørge her i forbindelse med fru Margrete Aukens spørgsmål:

Hvis det havde været almindeligt drys, hvis det havde været helt uskyldige tilfældigheder, der var årsag til, at man ikke havde nået at bogføre inden for det regnskabsår, man skulle, tror ministeren så ikke, at det ville have fremgået af rapporten, at det var utilsigtede gerninger, der var foregået, og at man var helt uskyldig deri? Eller hvad tror ministeren i det hele taget om Rigsrevisionens motiver til at komme med kritikken?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det er til hr. Laustsen. Han er åbenbart ved at gå. Med hensyn til biskoppens henvendelse og biskoppens forundring over, hvordan det stod til med Fællesfonden, ja, så deler jeg biskoppernes forundring, og derfor satte jeg også en undersøgelse i værk. Samtidig med, og det er til fru Margrete Auken, at jeg gik ind og budgetregulerede, samtidig med at jeg nedsatte en budgetfølgegruppe, så har jeg også lovet, at der udkommer et årsregnskab, altså et virksomhedsregnskab, det har man jo aldrig gjort før. Så jeg har sandelig ikke sat mig med hænderne i skødet.

Og til fru Pia Gjellerup: Ja, man skal tale sandhed. Det skal man vel alle vegne. Der er et ordsprog, der lyder sådan: Ørerne hører, hvad de gerne vil. Jeg må gentage: Jeg havde i sommeren 2002 kendskab til de 15 mio. kr., som ikke var blevet betalt, men hvordan de er blevet bogført, har jeg ikke haft noget som helst kendskab til.

Margrete Auku (SF):

Ja, det er svært helt at få overblik over, hvad ministeren faktisk har haft kendskab til, men jeg vil godt her spørge, om ministeren vil bekræfte, at hun i maj blev klar over, at der var foregået noget, som bestemt var på kanten af det lovlige, nemlig at ministeriet har sendt en ordre til stiftsøvrigheden om, at man bogfører anderledes, end det er påkrævet. Det vil jeg godt lige have ministeren til at bekræfte her.

Jeg tror i og for sig, at ministeren vil slippe bedre fra at indrømme det end fra at benægte, at hun har vidst det i den her sammenhæng, for så begynder det efterhånden at blive en meget alvorlig sag med de misinformationer af Folketinget. Så er det bedre at sige, at man var klar over, at den var gal, end det er at stå og sige, at det var man ikke.

Det andet, jeg godt vil spørge om, er: Kan ministeren sige helt konkret, hvad hun har gjort for at få udgifter og indtægter – altså ægte indtægter; ikke låneindtægter, ikke leasingindtægter – til at harmonere bedre i 2002?

Ole Stavd (S):

Jeg håber, at kirkeministeren, når hun måske efterfølgende genlæser den her debat, vil sidde tilbage med en oplevelse, som ikke er så forskellig fra vores, nemlig at ministeren modsiger sig selv. Ministeren startede med at erkende, at hun var vidende om den kreative bogføring. Derefter benægtede ministeren. I det seneste svar sagde

ministeren direkte: »... hvordan de er blevet bogført, har jeg ikke haft noget som helst kendskab til.«

Så vil jeg gerne have lov til at citere fra det brev, som ministeren har fået fra biskop Niels Henrik Arendt fra Haderslev Stift:

»På den baggrund er det overraskende, at du afviser at have kendt til den kritiserede overførsel af udgifterne vedr. 2001-regnskabet, siden du selv forelagde den for stiftsøvrighederne og blev foreholdt den ved flere lejligheder gennem 2002.«

Jeg kan simpelt ikke finde hoved eller hale i det her, mener ministeren virkelig, at hun har styr på det her?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, ministeren selv kan se, at de forklaringer, hun hidtil har kommet med, er ved at falde alvorligt fra hinanden.

Kl. 15.00

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvis det nu er sådan, at det er rigtigt, at ministeren sidste år kendte til, at der var den ekstraregning, og når ministeren samtidig siger, at hun ikke kendte til kreativ bogføring på det tidspunkt, følger jo derfor af, at hun har vidst, at der var en regning, men intet foretaget sig for at forhindre en kreativ bogføring. Hun har i så fald udvist en passivitet, der er fuldstændig utrolig og uforklarlig. Ikke mindst på baggrund af erfaringerne fra daværende skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussens, tid burde alarmklokkerne jo have ringet voldsomt, hvis ministerens forklaring i øvrigt er rigtig. Hvordan vil ministeren forklare det?

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren meget, meget hurtigt vil sende Folketinget en fuldstændig tilbundsående redegørelse for hele forløbet om, hvornår ministeren vidste hvad, for jeg fornemmer, at ministeren er ude i meget, meget store vanskeligheder på nuværende tidspunkt. Ministerens forklaringer hænger ikke sammen, og ministeren bør arbejde som en hest døgnet rundt på at få forholdet bragt i orden. Det efterlader meget, meget stor tvivl om, hvorvidt ministeren er inden for ministeransvarlighedens område eller uden for.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil godt gentage, at jeg kendte til beløbet på de 15 mio. kr., og at det bl.a. var baggrunden for, at det var nødvendigt at foretage en revision af budgettet for 2002. Men hvordan disse penge skulle bogføres, vidste jeg intet om.

Jeg har ikke givet nogen ordrer, og jeg har ikke været vidende om, at der er blevet givet nogen meddelelse til Lolland-Falsters Stift. Men det får jeg til alt held at vide, fordi jeg har bestilt en revisionsberetning om Fællesfonden. Så får jeg det at vide, så får Folketinget det at vide, og så kan der gøres noget ved det.

Vedrørende spørgsmålet fra fru Margrete Auken om, hvordan enderne skal nå sammen, og hvordan budgettet skal kunne hænge sammen i Kirkeministeriet: Fru Margrete Auken ønsker åbenbart at belaste folkekirkens medlemmer med øgede skatter. Det er jo det fru Margrete Auken mener er løsningen på det hele, men dertil vil jeg sige, at så snart budgettet for 2004 er udarbejdet, skal jeg sørge for, at Folketinget får det.

Margrete Auken (SF):

Jeg ønsker, at der er orden i regnskaberne, og jeg synes altså ikke, det er særlig heroisk af ministeren at komme og sige, at skattestoppet forhindrer mig i at få enderne til at hænge sammen, for det er da her, skandalen kommer ind. Ministeren er overhovedet ikke klar over, hvad det skattestop betyder. Man kan selvfølgelig sige: Vi har den politiske magt, så vi kan køre det igennem. Men det skattestop medfører, at ministeren står med en hel masse faste udgifter, som hun ikke kan få dækket, fordi der er sat stop for indtægterne.

Så beskylder ministeren sin forgænger for at have kludret i det, skønt forgængerens vovede at øge skatterne for at få de meget store it- og forsikringsudgifter til at hænge sammen. Men det gør ministeren ikke. Hun sætter en række lånearrangementer i gang uden at have én eneste garanti for, at disse penge kan betales tilbage, og det vil sige, at i den periode, hvor ministeren ikke har foretaget sig andet end det – for det har hun ikke, så vidt jeg kan høre – er alle belastninger steget, og gælden er steget. Nu står vi altså i en misere, som ministeren sender videre – for jeg tror ikke, hun kommer til at holde så forfærdelig længe – til en efterfølger, der bliver nødt til at lave nogle ganske dramatiske ting med budgettet.

Jeg vil gerne spørge: Hvornår er ministeren begyndt at gøre noget, for at regnskabet kan hænge sammen? Det er altså ikke nok at bede Rigsrevisionen om noget, for den kommer ikke med anbefalinger. Er det først sket nu med finansministerens indtog i Kirkeministeriet?

Jens Peter Verner (S):

Ministeren sagde i sit tidligere svar, at vi fremstiller sandheden urigtigt, men jeg har kun hørt her i dag, at man har citeret, hvad kirkeministeren har sagt, og at man har citeret fra de dokumenter, der foreligger i sagen. Der er alene citeret, og det, der kommer ud af disse citater, er, at kirkeministeren har vildledt Folketinget.

Så er det jo et spørgsmål, om Folketinget kan leve med det – det vil vise sig – og i den sidste ende er spørgsmålet også, om kirkeministeren selv kan leve med det. Det kommer måske lidt an på kirkeministerens moral, men jeg synes i hvert fald, det er blevet meget anskueliggjort, at der blev givet urigtige oplysninger, og det synes jeg ikke klæder en kirkeminister.

Jacob Buksti (S):

Selve kernen i ministeransvaret og det parlamentariske demokrati er, at ministeren informerer Folketinget, at det foregår korrekt, og at ministeren ikke fortier oplysninger og ikke kommer med urigtige oplysninger. Det er informationen af Folketinget, det handler om, og det er det, man i givet fald kan drage konsekvenser af.

Kl. 15.05

Ministeren siger, at ministeren har været opmærksom på, at der var problemer, og derfor har ministeren bedt Rigsrevisionen gå ind i sagen. Det gør ministeren den 30. april 2002, men hvordan kan ministeren så en måned efter, den 29. maj samme år, sige i et svar til fru Margrete Auken her i Folketinget, at der overhovedet ikke er noget ukontrolleret i Folkekirkens Fællesfond, hverken i regnskaber eller i budgetter?

Hvordan hænger det sammen, når ministeren en måned tidligere har bedt Rigsrevisionen se på det? Mener ministeren, at ministeren med den udtalelse lever op til ministeransvarlighedslovens bestemmelser om, at man ikke må misinformere Folketinget? Og mener ministeren, at Rigsrevisionens bemærkninger med hensyn til ministerens manglende information til Folketinget er ukorrekte?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg kan kun sige, at jeg har på ingen måde haft nogen som helst interesse i ikke at afdække de faktiske forhold. Det viser mit initiativ med at bede rigsrevisorerne om at få undersøgt Fællesfonden og administrationen af den. Det siger jeg nu for sjette eller tiende gang, og hvordan det el-

lers vil forløbe, må advokatundersøgelsen så afdække.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldet spørgsmål**Tredje næstformand (Kaj Ikkast):**

Spørgsmål nr. S 3076, der er stillet til miljøministeren af hr. Jørn Jespersen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 3076

Til miljøministeren (30/4 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Mener ministeren, at den danske natur er trængt og på tilbagetog?«

Skriftlig begrundelse

I Göteborg vedtog EU-topmødet en målsætning om at standse forarmningen af naturen og artstilbagegangen inden 2010. Ministeren har tilkendegivet, at han vil arbejde for, at Danmark lever op til denne målsætning.

SF har i bemærkningerne til B 96 »Forslag til folketingsbeslutning om grundig belysning af opgraderingsmuligheder og mindre naturskadelige alternativer til den planlagte Frederikssundmotorvej« bl.a. henvist til naturtilstanden i Danmark. Under 1. behandlingen den 3. april blev denne henvisning anfægtet af Gudrun Laub (V), som begrundede sin afvisning af SF's forslag med, at hun ikke er enig med SF i, at den danske natur er trængt og på tilbagetog.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 64:

Forespørgsel til miljøministeren [om »Grøn Markedsøkonomi – mere miljø for pengene«].
Af Pernille Blach Hansen (S) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 30/4 2003).